

ROMÁNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE

A MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI KIVONATOS FORDÍTÁSA

I. RÉSZ

XIII. évfolyam – 47. szám.

**TÖRVÉNYEK, DEKRÉTUMOK, HATÁROZATOK
ÉS MÁS AKTUSOK**

2001. március 15., csütörtök

TARTALOM

<u>Szám</u>		<u>Oldal</u>
	ROMÁNIA KORMÁNYÁNAK RENDELETEI ÉS HATÁROZATAI	
285/2000.	– Sürgősségi rendelet a kolozsvári Babeş-Bolyai Egyetem multikulturális struktúráiról	1 – 2
17.	– Sürgősségi rendelet a növényvédelemmel és a növényegészségügyi karanténnal kapcsolatos tevékenység átszervezéséről szóló 71/1999. számú sürgősségi kormányrendelet módosításáról	2 – 3
25.	– Határozat az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály létesítéséről, szervezéséről és működéséről	3 – 5

ÚJRAKÖZZÉTÉTELEK

A Szenátus Szabályzata	6 – 32
------------------------------	--------

ROMÁNIA KORMÁNYÁNAK RENDELETEI ÉS HATÁROZATAI

ROMÁNIA KORMÁNYA

SÜRGŐSSÉGI RENDELET

a kolozsvári Babeş-Bolyai Egyetem multikulturális struktúráiról^{x)}

Románia Alkotmánya 114. szakasza (4) bekezdésének az előírásai alapján,
Románia Kormánya elfogadja a jelen sürgősségi rendeletet.

1. szakasz – Elismerik a kolozsvári Babeş-Bolyai Egyetem multikulturális jellegét, melynek keretében az oktatás román, magyar, német és az akadémiai közösség által az Egyetemi Charta szerint megállapított más világnyelven történik. E nyelvek használatát támogatják mind a oktatás és a tudományos kutatás, mind pedig az egyetemi kiadványok megvalósítása területén is.

^{x)} Megjelent a Monitorul Oficial al României I. Részének 2001. február 9-i 70. számában.

2. szakasz – (1) Az Egyetemi Charta szabályozza az akadémiai közösség keretbeli döntéshozatal módját, hogy annak minden komponense élvezze a valamely főosztály, tanszék, kar vagy egyetemi kollégium illetékességébe tartozó kérdésekkel kapcsolatos döntéshozali lehetőséget.

(2) A törvény és az Egyetmi Charta feltételei között létesített tanulmányirányzati főosztályok szerepe a tanulmányprogramok alkalmazásának egybehangolása, a tantárgyak tartalmának véleményezése, az emberi erőforrásokkal kapcsolatos politika javaslása, tudományos, kulturális, dokumentációs rendezvények szervezése és az egyetemközi kapcsolatok keretében eszközrendő tanácsere, az egyetem didaktikai, tudományos hivatásának és egységes vezetésének a betartásával.

3. szakasz – A Nemzetnevelésügyi Minisztérium, fő hitelutalványozói minőségben, és a Felsőfokú Oktatás Finanszírozásával Foglalkozó Országos Tanács a felsőoktatás alapfinanszírozására kiutalt állami költségvetés erejéig az egyetem multikulturális struktúrája fenntartásához szükséges megfelelő diákszám megállapítását célzó együttműködést alkalmaz.

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU
MINISZTERELNÖK

Ellenjegyzí:
Andrei Marga
nemzetnevelésügyi miniszter

Bukarest, 2000. december 20.
285. szám.

ROMÁNIA KORMÁN YA
S Ü R G Ő S S É G I R E N D E L E T

a növényvédelemmel és a növényegészségügyi karanténnal kapcsolatos tevékenység átszervezéséről szóló 71/1999. számú sürgősségi kormányrendelet módosításáról^{x)}

Románia Alkotmánya 114. szakasza (4) bekezdésének az előírásai alapján,
Románia Kormánya elfogadja a jelen sürgősségi rendeletet.

I. szakasz. – A növényvédelemmel és a növényegészségügyi karanténnal kapcsolatos tevékenység átszervezéséről szóló 71/1999. számú sürgősségi kormányrendeletet módosító, a Monitorul Oficial al României I. Részének 1999. május 25-i 232. számában közzétett 71/1999. számú sürgősségi kormányrendelet^{xx)} a következőképpen módosul:

1. A 2. szakasz szövege a következő lesz:

„2. szakasz. –A növényvédelem, a növényegészségügyi karantén és a növényegészségügyi termékek tárgykörében a Mezőgazdaság-, Élelmezés- és Erdőügyi Minisztérium szabályozási hatóság, amely a Növényegészségügyi Igazgatóság révén egybehangolja és ellenőrzi a sajátos törvényes előírások alkalmazását.”

2. A 3. szakasz szövege a következő lesz:

„3. szakasz. – (1) A Növényegészségügyi Igazgatóság műszaki szempontból egybehangolja a következő közintézményeket:

- a) a Központi Növényegészségügyi Karantén Laboratóriumot;
- b) a megyei és Bukarest municípiumi növényegészségügyi igazgatóságokat;
- c) a Növényvédelmi Kutatóintézetet.

(2) A megyei és Bukarest municípiumi növényegészségügyi igazgatóságok jogi személyiségű költségvetési egységekként hozandók létre a megyei és Bukarest municípiumi mezőgazdasági és élelmiszeripari vezérigazgatóságok alárendeltségében. A megyei és Bukarest municípiumi növényegész-

^{x)} Megjelent a Monitorul Oficial al României I. Részének 2001. február 19-i 83. számában.

^{xx)} Magyar nyelven megjelent a Románia Hivatalos Közlönye 1999. június 22-i 104. számában.

ségügyi igazgatóságok szervezési és működési szabályzata illetve szervezeti felépítése a mezőgazdaság-, élelmezés- és erdőügyi miniszter rendeletével hagyandó jóvá.”

II. szakasz. – A 71/1999. számú sürgősségi kormányrendeletet a jelen sürgősségi rendelettel hozott módosításokkal, ez utóbbinak a Parlament általi jóváhagyása után újra közzé kell tenni Románia Hivatalos Közlönyének I. Részében.

ADRIAN NĂSTASE
MINISZTERELNÖK

Ellenjegyzí:

Ilie Sârbu

mezőgazdaság-, élelmezés- és erdőügyi
miniszter

Mihai Nicolae Tănăsescu

közpénzügyi miniszter

Octav Cozmâncă

közigazgatási miniszter

Bukarest, 2001. január 26.
17. szám.

ROMÁNIA KORMÁNYA

H A T Á R O Z A T

az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály létesítéséről, szervezéséről és működéséről^{x)}

Románia Alkotmánya 107. szakaszának az előírásai alapján,
Románia Kormánya elfogadja a jelen határozatot.

1. szakasz – A Románia Kormányának munkaapparátusa keretében működő, a miniszterelnöknek alárendelt struktúráként létrejön az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály.

2. szakasz – (1) Az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály fő feladatköre a következő:

1. részt vesz a közületi politikák és társadalmi hatásuk felmérésében; biztosítja a társadalmi és a politikai részvétel és kommunikáció értelmében a reformfolyamattal kapcsolatos dialóguskeretet olyan munkaműhelyek és szemináriumok kezdeményezésével és egybehangolásával, amelyeken a közületi politikák fejlesztésében és konszolidálásában érdekelt belföldi és nemzetközi szervezetek (alapítványok, társulások stb.) vesznek részt, a társadalom és a Kormány aktív partneriátusa céljából;

2. részt vesz a minisztériumközi bizottságok és csoportok közötti kapcsolat megteremtésében;

3. társadalmi és politikai prognózisokat dolgoz ki; elemzi a kormányintézmények szintjén előkészített dokumentumokat és róluk tanulmányokat végez;

4. elemzi és/vagy részt vesz az egyes társadalmi csoportokra vagy kategóriákra kiható belpolitikai akciókkal kapcsolatos kiértékelések vagy javaslatok kidolgozásában;

5. az ágazati minisztériumokkal együttműködve kezdeményezi és aktualizálja a közületi politikákkal kapcsolatos regionális, szubregionális és helyi programok adataalapját; tájékoztatja az érdeklődésre számot tartó társadalmi szegmentumokat;

6. központosítja és elemzi a választási folyamatból származó adatokat, statisztikákat, más dokumentumanyagokat, a belföldi társadalmi-politikai környezet problémáinak és törekvéseinek azonosítása érdekében;

7. részt vesz a politikai környezettel való kommunikációteremtés biztosításában és elemzi a társadalommal való kommunikációt; szintéziseket, dokumentumokat, adatgyűjtést, elemzéseket és érdektémákkal kapcsolatos tájékoztatásokat valósít meg, az igénylések függvényében;

^{x)} Megjelent a Monitorul Oficial al României I. Részének 2001. január 22-i 37. számában, amely a mellékletet is közli.

8. elemzi a Kormány és a politikai környezet közötti kapcsolatteremtést (a kiemelkedő politikai tényezők pozícióinak és nyilatkozatainak és politikai törekvésüknek elemzése); felleltározza és tárolja a mind a (parlamentari vagy nem parlamentari) politikai pártok, mind pedig a politikai erővel bíró nem kormányzati szervezetek (nyomáscsoportok, befolyásoló csoportok stb.) által megfogalmazott kérelmeket, felhívásokat, kérdéseket;

9. a Köztájékoztatási Minisztériummal együtt monitorizálja a sajtóhíreket, és intézkedéseket javasol a valószínű információk meghiusítása érdekében;

10. biztosítja a miniszterelnök és a társulások világa közötti dialógust, és promoveálja a nem kormányzati szervezetekkel való partneriátussal kapcsolatos kormánystratégiát; asszisztál és részt vesz a Kormány és a társulások világa közötti kapcsolatteremtési folyamatban;

11. asszisztálja az illetékes szervezeteket a polgári társadalomnak a szektorális politikák kidolgozásával kapcsolatos konzultatív folyamatba való bevonásának biztosításában;

12. egybehangolja a szektorális nem kormányzati szervezetekkel való partneriátus előmozdításában feladatkörrel rendelkező minisztériumi (központi hálózati) tisztviselők tevékenységét; egybehangolja és biztosítja a nem kormányzati szervezetekkel való kapcsolattal foglalkozó országos hálózat (prefektúrák, megyei tanácsok) konzultálását;

13. elemzi és feldolgozza a nem kormányzati szervezetektől kapott információkat;

14. az ágazati minisztériumokkal együttműködve biztosítja képviselőinek részvételét, a hatóság és a nem kormányzati szervezetek közötti partneriátus fejlesztését célzó nemzetközi műszaki segédleti programok lebonyolításában, valamint az e területre vonatkozó dokumentációk, tervezetek, összehasonlító elemzések és jelentések kidolgozását;

15. asszisztálja a Köztájékoztatási Minisztériumot a miniszterelnök és a mass-média közötti dialógusnak, a döntéshozatali aktus átláthatóságának és az intézmények és a társadalom közötti megfelelő viszony fenntartásának a biztosításában; részt vesz az információk technológiája területével kapcsolatos kommunikációs fluxus biztosításában egyrészt a miniszterelnök és a Kormány között, másrészt pedig a miniszterelnök és a területi kormányzati szervezetek (prefektúrák, megyei tanácsok), más közintézmények és nem kormányzati szervezetek között;

16. összeállítja és a Kormány keretén belül terjeszti a miniszterelnök akcióival kapcsolatos tájékoztatókat;

17. a Köztájékoztatási Minisztériummal együttműködve elektronikai hordozón továbbítja a sajtóügynökségeknek, a központi és helyi sajtónak, a nagykövetségeknek a miniszterelnök tevékenységével kapcsolatos információkat;

18. naponta (órarendszerű) dokumentáris összefoglalókat, érdeklődést keltő témákkal kapcsolatos elemzéseket és tájékoztatókat állít össze; monitorizálja a Kormány tevékenységével kapcsolatos írott és audiovizuális sajtót (ideértve az audio-videofelvételek elektronikus hordozón való sokszorosítását is);

19. részt vesz és rendezvényeket (konferenciákat, látogatásokat, kollokviumokat, kerekasztal-értekezleteket, vitákat, szimpozionokat és más hasonló akciókat) szervez a miniszterelnök javaslatára;

20. részt vesz a mass-média pontos és gyors tájékoztatására rendeltetett anyagok (másolatok, broszúrák, programok, állásfoglalások stb.) előállításában;

21. a minisztériumok és a központi közigazgatás többi szakszerve által szolgáltatott adatok és információk alapján az információtechnológia szempontjából megvalósítja, karbantartja és aktualizálja Románia Kormányának hivatalos site-ját (ideértve a széles érdekkörű témák egy-két világnyelven való bemutatását is);

22. a Köztájékoztatási Minisztériummal és a Kommunikáció- és Információtechnológiaügyi Minisztériummal együttműködve felel az intézmény tevékenységi területével kapcsolatos informatizálási politikáknak és stratégiáknak az országos informatizálási stratégia szerinti kidolgozásáért és életbe ültetéséért;

23. javasolja és véleményezi a felszereléseknek, szolgáltatásoknak, informatikai termékeknek a Kormány munkaeszköze számára való közbeszerzését, meghatározva az informatikai gyakorlatba ültetési szükségleteket, az azokkal kapcsolatos követelményeket, és megfogalmazva az információ- és kommuniká-

ciótechnológiai szolgáltatások területével kapcsolatos közbeszerzések tenderfüzetét;

24. meghatározza és megvalósítja az intézmény informatikai rendszerebeli információk hozzáférésnek és biztonságának metodológiáját; felel az intézmény informatikai rendszerének kezeléséért és fenntartásáért, állandó jelleggel aktualizálva a felszerelések, a szoftver és az informatikai rendszerbeli szolgáltatások nyilvántartását;

25. azonosítja a dokumentumkörforgást az applikációk fejlesztése és a dokumentumok informatikai körforgásának intézményesítése érdekében; létrehozza és az információtechnológia szempontjából fejleszti az Intranet hálózatot a központi és helyi közintézményekkel és közhatóságokkal.

(2) Az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály ellát más jogszabályokban foglalt vagy miniszterelnöki döntéssel megállapított bármely más sajátos feladatkört.

3. szakasz – (1) Az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztályt miniszterelnöki döntéssel kinevezett államtitkár vezeti.

(2) Az államtitkár feladatköre miniszterelnöki döntéssel állapítandó meg.

(3) A reá háruló feladatkör teljesítésében az államtitkár egyéni jellegű rendeleteket bocsát ki.

4. szakasz – (1) Az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály szervezeti felépítését a jelen határozat szerves részét képező melléklet tünteti fel.

(2) Az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály struktúrájában igazgatóságok és részlegek működnek. A főosztály struktúrájában államtitkári rendelettel szolgálatok, szekciók és irodák szervezhetők.

(3) Az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály keretében részlegek feladatköre és feladatai államtitkári rendelettel jóváhagyott szervezési és működési szabályzattal állapítandók meg.

(4) Az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály személyzetének feladatköre, feladatai és felelősségei a szervezési és működési szabályzat alapján kiállított állásleíró lapban állapítandók meg.

(5) Az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály szervezési és működési szabályzata a jelen határozat hatályba lépésétől számított 15 napos határidőn belül elfogadandó.

5. szakasz – Az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály állásainak maximális száma miniszterelnöki döntéssel állapítandó meg és a Kormány munkaadparátusa számára jóváhagyott maximális álláskeretben biztosítandó.

6. szakasz – Az Intézményes és Társadalmi Elemzési Főosztály működéséhez szükséges pénzügyi erőforrások belefoglalandók a Kormány Főtitkárságának költségvetésébe.

ADRIAN NĂSTASE
MINISZTERELNÖK

Ellenjegyz:

Petru Șerban Mihăilescu

a Kormány Főtitkárságát egybehangoló
miniszter

Vasile Dâncu

köztájékoztatási miniszter

Dan Nica

kommunikáció- és információtechnológiaügyi
miniszter

Bukarest, 2001. január 4.

25. szám.

ÚJRAKÖZZÉTÉTELEK

A SZENÁTUS SZABÁLYZATA^{x)}

I. FEJEZET

A Szenátus szervezése

1. Cikkely

A Szenátus megalakítása

1. szakasz. – Az újonnan megválasztott Szenátusnak, Románia Alkotmányának megfelelően, Románia elnöke összehívására a választásoktól számított legfeljebb 20 napon belül össze kell ülnie.

2. szakasz. – (1) A Szenátus munkálatait az állandó büro megválasztásáig a legidősebb szenátor vezeti, akinek a legfiatalabb szenátorok közül kijelölt 4 titkár asszisztál.

(2) Ha a korelnök vagy egy illetve több titkár akadályoztatva van feladatkörének gyakorlásában, ez jog szerint maga után vonja ugyanazon kritériumok szerinti helyettesítésüket az őket követő szenátorokkal.

(3) Az állandó büro megválasztásáig csakis a szenátori mandátumok igazolásával kapcsolatos viták folytathatók.

3. szakasz. – (1) A Szenátus első ülésén a mandátumok igazolásához 12 szenátorból álló bizottságot választ, amelynek tükröznie kell a Szenátusnak a választásokból eredő politikai összetételét.

(2) A mandátumok igazolásával foglalkozó bizottságban nem vehetnek részt azon szenátorok, amelyek ellen a bizottság létrehozása előtt a mandátumuk igazolásának elutasítására vonatkozó megkereséseket jegyeztek be.

4. szakasz. – (1) A minden egyes párt vagy politikai alakulat által az igazoló bizottságba kijelölendő szenátorok száma az említettek szenátorainak számától függ.

(2) Az egyes pártokra vagy politikai alakulatokra jutó szenátorok számának megállapítására irányuló javaslatokat a pártok vagy a politikai alakulatok képviselői eszközlik és közlik a titkárokkal. A Szenátus korelnöke a pártok vagy a politikai alakulatok nagyságrendjében a Szenátus elé terjeszti a javaslatokat. A Szenátus a jelen levő szenátorok szótöbbségével határoz a javaslatok felett.

(3) A bizottság összetételét a Szenátus a jelen levő szenátorok szótöbbségével hagyja jóvá.

5. szakasz. – Az igazoló bizottság azonnal megkezdí tevékenységét, egy elnököt és két alelnököt választ, akik a bizottság büroját alkotják, és egyenként három-három tagból álló három munkacsoportba szerveződik. A választás nyílt szavazással történik.

6. szakasz. – (1) Az igazoló bizottság büroja a munkacsoportoknak kiosztja a Központi Választási Irodától a szenátorok megválasztásával kapcsolatban kapott teljes iratsomókat, a bizottság tagjaira vonatkozóak kivételével.

(2) A munkacsoportokban részt vevő szenátorok megválasztásának törvényességét az igazoló bizottság büroja ellenőrzi, a büro tagjaiét pedig a munkacsoport 9 tagja.

(3) Az igazoló bizottság büroja és a munkacsoportok a bizottság megalakulásától számított legfeljebb 3 napos határidőn belül kötelesek írásban a bizottság elé terjeszteni a szenátorok mandátumának igazolására

^{x)} Újraközzététel, a szakaszok átszámozásával, a Monitorul Oficial al României I. Részének 2001. január 25-i 43. számában, magyar nyelven pedig a Románia Hivatalos Közlönye 2001. március 8-i 42. számában közzétett 5/2001. számú szenátusi határozat II. szakasza alapján.

A Szenátus Szabályzatát a Románia Hivatalos Közlönye I. Részének 1993. július 27-i 178. számában közzétett 16/1993. számú szenátusi határozattal hagyták jóvá és a 11/1994., 18/1996., 4/1997., 6/1999. és 5/2001. számú szenátusi határozattal módosították.

A jelen újraközzététel román nyelven megjelent a Monitorul Oficial al României I. Részének 2001. február 2-i 58. számában.

vagy az igazolás megtagadására irányuló javaslatokat. A javaslatokat a bizottság tagjainak szótöbbségével fogadják el.

(4) A 3 napos határidő lejártá után a meg nem oldott iratcsomókat a bizottság plénumában vitatják meg.

(5) Létesítésétől számított 3 napos határidőn belül az igazoló bizottságnak döntenie kell a bizottsághoz benyújtott óvások tekintetében is.

(6) Az elesés büntetésének terhe alatt az óvások a jelentésnek az igazoló bizottság általi szavazással való elfogadásáig nyújthatók be. Óvást a szavazati joggal rendelkező román állampolgárok és az érdekelt román jogi személyek emelhetnek.

7. szakasz. – Az igazoló bizottság csak abban az esetben javasolhatja valamely szenátor megválasztása igazolásának elutasítását, ha a megválasztásával kapcsolatban olyan törvényszegéseket állapít meg, amelyek nem képezték a választási törvény rendelkezései szerint véglegesen megoldott óvások tárgyát.

8. szakasz. – Az igazoló bizottság a megalakításától számított legfeljebb 4 napon belül jelentést készít, amelyben megnevezi a szenátorokat, akik tekintetében javasolja a mandátum igazolását vagy ennek elutasítását, az erre vonatkozó javaslatok megindoklásával.

9. szakasz. – A jelentést a bizottság a tagjai szótöbbségével hagyja jóvá; paritás esetén az elnök szavazata döntő. Az eltérő véleményeket fel kell jegyezni és bele kell foglalni a jelentésbe.

10. szakasz. – A Szenátus az igazoló bizottság megalakításától számított ötödik napon ül össze a bizottság elnöke által előterjesztett jelentés megvitatására.

11. szakasz. – (1) A Szenátus egyetlen szavazással dönt az igazolásra javasolt szenátorok család- és személynevét tartalmazó jegyzék fölött. A mandátumuk igazolásának elutasítására javasolt szenátorok tekintetében a Szenátus külön vitát és szavazást tart mindegyikük tekintetében.

(2) A szenátori mandátum igazolása vagy igazolásának megtagadása a jelen levő szenátorok szótöbbségével eszközöndő.

12. szakasz. – A Szenátus a szenátori mandátumok kétharmadának igazolása után törvényesen megalakultnak tekintendő.

13. szakasz. – Igazolásuk után a szenátorok leteszik a törvény feltételei közötti esküt.

14. szakasz. – Az igazoló bizottság tevékenységének befejezése után annak illetékességei a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazolási bizottságra hárulnak.

2. Cikkely

A parlamenti csoportok

15. szakasz. – (1) Igazolásuk után a szenátorok parlamenti csoportokba szervezhetnek.

(2) Valamely parlamenti csoport létrehozásához és a törvényhozási ciklus teljes időtartama alatti működéséhez az egyazon párt vagy politikai alakulat listáján megválasztott legalább 7 szenátor szükséges.

(3) Azon szenátorok, amelyek valamely választási koalíció jegyzékein jelöltették magukat és különböző pártokban vagy politikai alakulatokban vesznek részt, a (2) bekezdés feltételei között létrehozhatják az illető pártok vagy politikai alakulatok saját parlamenti csoportjait.

(4) Valamely szenátor egyetlen parlamenti csoportban vehet részt.

16. szakasz. – (1) A függetlenként megválasztott szenátorok csatlakozhatnak a 15. szakasz (1) és (2) bekezdésének megfelelően megalakult valamely parlamenti csoporthoz.

(2) Tilos átlépni valamely parlamenti csoportból a másikba, valamint a választásokon részt nem vevő vagy a választások során a Szenátusban helyet nem kapó pártnak vagy politikai alakulatnak parlamenti csoportot alakítani.

(3) A 15. szakasz (1) és (2) bekezdésének megfelelően létrehozott valamely parlamenti csoportból kilépő szenátor nem csatlakozhat más parlamenti csoporthoz és nem képviselhet olyan pártot vagy politikai alakulatot, amely a választások során nem kapott mandátumot a Szenátusban vagy nem vett részt a választásokon.

(4) A függetlenként megválasztott szenátorok vagy a parlamenti csoportokból való kilépés következtében függetlenné váló szenátorok nem társulhatnak parlamenti csoport létrehozása céljából.

17. szakasz. – A parlamenti csoportok elnököt, egy vagy két alelnököt és egy titkárt választanak az újonnan megválasztott Szenátus alakuló ülése előtt.

18. szakasz. – (1) A csoport elnöke az alábbi feladatkörrel rendelkezik:

- a) javaslatokat tesz a Szenátusnak a csoportot az igazoló bizottságban képviselők tekintetében;
- b) a Szenátus elé terjeszti a parlamenti csoport név szerinti összetételét;
- c) képviseli a csoportot az állandó büro és az állandó bizottságok büroja, valamint a Szenátus bizottságainak megalakítása céljából folytatott egyezkedéseken;
- d) javaslatokat tesz a csoporthoz tartozó, az állandó büro tisztségeire pályázó tagok jelöltetésére;
- e) részt vesz az állandó büro ülésein, valahányszor meghívják;
- f) kérheti a szenátusi viták lezárását;
- g) kérheti az általa képviselt csoport által az állandó büroba vagy az állandó bizottságok bürojába javasolt tagok visszahívását;
- h) tájékoztatja a csoport tagjait a Szenátus és a szenátusi bizottságok tevékenységeiről;
- i) a Szenátus tevékenysége folyamán képviseli a csoportot, valahányszor szükséges;
- j) helyettesítésére megbízatást ad valamely alelnöknek.

(2) A megbízatás alapján a csoport alelnöke helyettesíti az elnököt a távolléte esetén vagy valahányszor szükséges.

(3) A csoport titkára vezeti a jelenlétre vonatkozó nyilvántartást és biztosítja a jegyzőkönyvek megszerkesztését.

19. szakasz. – (1) A csoport elnöke a Szenátus elé terjeszti a csoport megnevezését, valamint szám és név szerinti összetételét.

(2) Az előterjesztés sorrendjét a Szenátus korelnöke állapítja meg a parlamenti csoportok nagyságrendjétől függően.

20. szakasz. – (1) Valamely parlamenti csoport összetételében bekövetkezett bármely módosulás írásban közlendő a Szenátus elnökével.

(2) A Szenátus elnöke nyilvános ülésen tájékoztatja a szenátorokat a parlamenti csoportok összetételében bekövetkezett módosulásokról.

21. szakasz. – (1) Nagyságuk függvényében a parlamenti csoportok műszaki titkárságot hoznak létre, amelynek felépítését az állandó büro állapítja meg. A titkárság tagjainak kinevezése és bérezése a Szenátus főtitkáranak rendeletével, a törvényhozási ciklusnak megfelelő meghatározott időszakra szóló munkaszerződéssel eszközöndő. A tisztségekbe való kinevezés és a visszahívás az illető parlamenti csoport javaslatára eszközöndő.

(2) A parlamenti csoportok úgyszintén rendelkeznek a tevékenységük kifejtéséhez szükséges, az állandó büro által a csoportok nagyságának függvényében megállapított logisztikával, valamint szállítóeszközökkel.

3. Cikkely

A Szenátus állandó büroja

22. szakasz. – (1) A Szenátus törvényes megalakulása után meg kell választani a Szenátus elnökét és az állandó büro többi tagját.

(2) A Szenátus állandó büroját az alábbiak alkotják: a Szenátus elnöke, 4 alelnök, 4 titkár és 2 kvesztor. A Szenátus elnöke egyben az állandó büro elnöke is.

(3) Az állandó büro tisztségeinek elosztása a parlamenti csoportok képviselői közötti tárgyalások útján eszközöndő, betartva a Szenátusnak a parlamenti csoportok megalakításánál figyelembe vett politikai konfigurációját. Ha nem születik megegyezés, a kérdést a Szenátus elé kell terjeszteni szavazásra.

23. szakasz. – (1) A Szenátus elnökét titkos szavazással választják meg olyan szavazólapokkal, amelyekbe bejegyzik a parlamenti csoportok által javasolt összes jelölt család- és személynevét. Minden egyes parlamenti csoport egyetlen javaslatot tehet.

(2) A Szenátus elnökének az a jelölt nyilvánítandó, amely az első választási fordulón elnyerte a szenátorok többségi szavazatát.

(3) Ha egyetlen jelölt sem összesítette a szükséges szavazatszámot, második forduló szervezendő, amelyen a két legnagyobb szavazatszámot elért jelölt vagy, az esetnek megfelelően, az első helyezett és a második helyet egyenlő szavazatszámmal elfoglaló jelöltek vesznek részt; a Szenátus elnökének az a jelölt nyilvánítandó, amely a legtöbbet kapta az összes leadott szavazatból.

(4) A szavazatok egyenlősége esetén újabb szavazási fordulót kell szervezni.

24. szakasz. – A Szenátus elnökét az e parlamenti ház mandátumának időszakára választják meg.

25. szakasz. – A Szenátus elnökének megválasztásával egyidőben a korelnök beszüneti tevékenységét.

26. szakasz. – (1) Az állandó bürot alkotó alelnököket, titkárokat és kvesztorokat a parlamenti csoportok javaslatára választják meg.

(2) A Szenátus a javaslatok előterjesztése érdekében megállapítja az állandó büroban a 22. szakasz (3) bekezdése feltételei között az egyes parlamenti csoportokra eső helyek számát. A javaslatokat közlik a Szenátus elnökével.

(3) Az (1) bekezdésben említett és a (2) bekezdésnek megfelelően elosztott tisztségekkel kapcsolatos név szerinti javaslatokat a parlamenti csoportok elnökei teszik. A javaslatokat előterjesztik a Szenátus elnökéhez, aki azokat szavazásra bocsátja. A választás titkos szavazással, szavazólapokkal történik.

(4) Az első szavazási fordulón megválasztottnak nyilvánítandó az a jelölt, amely elnyerte a szenátorok többségi szavazatát.

(5) Ha valamely jelölt nem érte el a szükséges szavazatszámot, második forduló szervezendő, azt a jelöltet nyilvánítva megválasztottnak, amely elnyerte a jelen levő szenátorok többségi szavazatát.

(6) Abban az esetben, ha valamely jelölt a második fordulón sem érte el a szükséges szavazatszámot, az érintett parlamenti csoportnak új jelöltet kell állítania, aki ugyanazon szavazási eljárásnak van alávetve. Az eljárást meg kell ismételni mindaddig, amíg az illető parlamenti csoport valamely képviselőjét megválasztják a Szenátus állandó büroja tekintetében megállapított tisztségbe.

27. szakasz. – Az alelnökök, a titkárok és a kvesztorok a Szenátus minden egyes rendes ülészakának kezdetekor választandók meg.

28. szakasz. – A szavazás eredményeinek megállapítására és a jegyzőkönyv megkötésére a szenátusi parlamenti csoportok egy-egy képviselőjéből álló bizottság választandó.

29. szakasz. – (1) Az állandó büro tagjai a mandátum lejárta előtt az általuk képviselt parlamenti csoport kérésére visszahívhatók, a szenátorok szavazattöbbségével. A szavazat titkos és golyók segítségével fejezendő ki.

(2) A visszahívási kérelmet az iktatásától számított 3 napon belül, de 10 napnál nem később jóváhagyásra a Szenátus elé kell terjeszteni.

30. szakasz. – Az állandó büro megválasztásával egyidőben a 2. szakasz feltételei között megválasztott titkárok tevékenysége megszűnik.

31. szakasz. – Az állandó büro az ülészak időtartama alatt megüresedett tisztségei azon parlamenti csoport javaslatára töltendők be, amely számára azt kiosztották, a 26. szakaszban előírt feltételek között.

32. szakasz. – (1) A Szenátus állandó büroja a következő feladatkörrel rendelkezik:

a) javasolja a Szenátusnak az ülészakok megkezdési és lezárási időpontját, az Alkotmány 63. szakasza szerint;

b) kéri a Szenátus elnökétől a rendkívüli ülészak összehívását;

c) jóváhagyásra a plénum elé terjeszti a Szenátus Szabályzatát, valamint a módosítására irányuló javaslatokat;

d) előkészíti a Szenátus munkálatait és biztosítja ezek megfelelő feltételek közötti lebonyolítását;

e) átveszi a törvénytervezeteket és a törvényhozási javaslatokat, és megkeresi az állandó bizottságokat a jelentések elkészítése és a véleményezések kidolgozása céljából, elrendeli a törvénytervezetek, a törvényhozási javaslatok és a jelentések kiosztását az összes szenátor számára;

f) a parlamenti csoportok elnökeinek, az állandó bizottságok elnökeinek a részvételével és a parlamenti kapcsolatokkal foglalkozó kormányképviselőnek a megkérdezésével összeállítja a Szenátus üléseinek napirendtervezetét és a tevékenységi programot;

g) megszervezi a Szenátusnak más államok parlamentjeivel és a parlamenti szervezetekkel való kapcsolatát, megállapítja a küldöttségek név szerinti összetételét;

h) elemzi és megtárgyalásra a Szenátus elé terjeszti a külpolitikai bizottságnak a Románia általános külpolitikai orientációjára vonatkozó javaslatát vagy a külpolitikai programokat;

i) a parlamenti csoportokkal való tanácskozás alapján jóváhagyásra a Szenátus elé terjeszti a parlamenti világszervezetek, az európai vagy regionális parlamenti szervezetek mellett működő állandó küldöttségek összetételét;

j) a Szenátus elé terjeszti a Szenátus költségvetési tervezetét és a költségvetési zárszámadást;

k) pénzügyi-könyvviteli ellenőrzést gyakorol és meghozza az e területen megkövetelt határozatokat;

l) jóváhagyásra a Szenátus elé terjeszti a Szenátus ügyosztályainak felépítését;

m) javaslatokat tesz a Szenátusnak a főtitkár kinevezésére;

n) a főtitkár javaslata alapján jóváhagyja a Szenátus ügyosztályainak tisztségjegyzékét és szervezési és működési szabályzatát, valamint a Szenátus ügyosztályai tevékenységének lebonyolítására vonatkozó szabályzatokat;

o) ellenőrzi a Szenátus ügyosztályait;

p) jóváhagyja a Szenátus székhelyének őrizetére, a belépésre és az állandó szolgálatra vonatkozó szabályzatot;

r) eleget tesz a törvény, a jelen szabályzat által előírt vagy a Szenátus által reá bízott bármely más feladatnak.

(2) A Szenátus állandó büroájának a vitái jegyzőkönyvekbe és sztenogramokba jegyzendő.

33. szakasz. – Az állandó büro a Szenátus elnökének vagy legalább 4 tagjának a kérésére hívható össze.

34. szakasz. – Az állandó büro munkálataira meghívhatja a parlamenti csoportok és a parlamenti bizottságok elnökeit, valahányszor szükségesnek véli.

35. szakasz. – (1) A Szenátus elnökének feladatköre a következő:

a) összehívja a Szenátus rendes és rendkívüli ülészeit;

b) vezeti a Szenátus munkálatait két titkár asszisztálásával;

c) szót ad, mérsékeli a vitákat, összefoglalja a megvitatásnak alávetett kérdéseket, megállapítja a szavazás sorrendjét, bejelenti ennek eredményét és kihirdeti a szavazás eredményét;

d) biztosítja a rend fenntartását és a szabályzat betartását a viták folyamán;

e) vezeti az állandó büro munkálatait;

f) képviseli a Szenátust a Románia elnökével, a Képviselőházzal, a Kormánnyal és az Alkotmánybírósággal fenntartott kapcsolatban;

g) képviseli a Szenátust a belföldi és külföldi kapcsolatokban;

h) megkereséssel fordulhat az Alkotmánybírósághoz az Alkotmány 144. szakasza a) és b) pontjában előírt feltételek között;

i) a törvény szerint és a költségvetési előirányzatok erejéig rendelkezik az elnöki alap fölött;

j) jóváhagyja az általa elrendelt külföldi kiszállásokra fordított költségek elszámolását;

k) jóváhagyja a Szenátus keretében munkatársként igénybe vett személyek juttatásait, valamint a meghallgatásra a Szenátushoz meghívott személyek által viselt költségek elszámolását;

l) eleget tesz a jelen szabályzattal előírt vagy a Szenátus által reá bízott bármely más feladatnak.

(2) Az Alkotmány 97. szakaszának megfelelően a Szenátus elnöke biztosítja az interimátus ellátását a Románia elnöke tisztség tekintetében.

36. szakasz. – (1) Az alelnökök az állandó büro által megállapított sorrendben az elnök kérésére vagy a távollétében ellátják ennek feladatait.

(2) Abban az időszakban, amelyben a Szenátus elnöke a Románia elnöke tisztség tekintetében biztosítja az interimátus ellátását, a Szenátus elnökének feladatkörét titkos szavazással, a szenátorok szótöbbségével megválasztott egyik alelnök gyakorolja.

37. szakasz. – A titkárok a feliratkozás sorrendjében összeállítják a feliratkozottak jegyzékét, az elnök elé terjesztik a Szenátushoz intézett javaslatokat, módosító indítványokat és bármilyen más közlést, névsorolvasást végeznek, bejegyzik a szavazás eredményét, felelnek az elfogadott határozatok nyilvántartásáért, felügyelnek a sztenogramok készítésére, az állandó büro által megállapított sorrendben asszisztálnak az elnöknek a reá háruló feladatok teljesítésében, és eleget tesznek az elnök vagy az állandó büro által rájuk bízott bármely más feladatnak.

38. szakasz. – (1) A kvestorok ellenőrzik a Szenátus vagyonállagának a kezelési módját, pénzügyi ellenőrzést gyakorolnak a kiadások felett, a Szenátus elé terjesztik ennek költségvetési tervezetét és az évi költségvetés végrehajtását, biztosítják a rend fenntartását a Szenátus székhelyén és a Szenátus elnökének és az állandó büronek a rendelkezései szerint bármely más feladatot teljesítenek.

(2) Minden egyes ülésszak végén a kvestoroknak jelentést kell a Szenátus elé terjeszteniük az ellenőrzések eredményeiről.

4. Cikkely

A Szenátus bizottságai

1. Közös rendelkezések

39. szakasz. – A bizottságok a Szenátusnak a törvényhozási tevékenység előkészítésére és a parlamenti ellenőrzési funkció megvalósítására létesített munkaszervei.

40. szakasz. – (1) A Szenátus megszervezi az állandó bizottságokat, és vizsgálóbizottságokat vagy más különleges bizottságokat hozhat létre.

(2) A Szenátus ugyanakkor egyeztető vagy a Képviselőházzal közös más bizottságokat hoz létre.

(3) A bizottságok számát, elnevezését és illetékességét, valamint taglétszámát a Szenátus az állandó büro javaslatára határozza meg.

41. szakasz. – (1) A bizottságok összetétele a Szenátusnak a parlamenti csoportok létrehozásánál figyelembe vett politikai konfigurációja szerint vagy a parlamenti csoportok képviselői közötti egyezkedés útján állapítandó meg.

(2) A parlamenti csoportoknak az állandó büro által megállapított határidőre a büro elé kell terjeszteniük a szenátorok opcióit. A bizottságok tagjait a parlamenti csoportok elnökei javasolják, az (1) bekezdés előírásainak betartásával. Ha nem jutnak egyezésre, a Szenátus nyílt szavazással határoz.

(3) A Szenátus minden egyes bizottság név szerinti összetételét a jelen levő szenátorok által nyílt szavazással kifejezett szótöbbségével hagyja jóvá.

(4) Ugyanazon feltételek között hagyandó jóvá a bizottság egyes tagjainak visszahívása, az őket eredetileg javasolt parlamenti csoportok kérésére.

42. szakasz. – (1) A bizottságok a Szenátus elnöke által összehívott első ülésen elnökből, 1-2 alelnökből és 1-2 titkárból álló bürot választanak maguknak. A bürok általános összetételének megállapításánál, amennyiben lehetséges, törekedni kell a Szenátus politikai konfigurációjának betartására.

(2) A bizottsági bürok tagjai a mandátum lejárta előtt az általuk képviselt parlamenti csoport kérésére visszahívhatók, a bizottság tagjainak szótöbbségével. A visszahívást kérő parlamenti csoport kérelmezheti a tisztségéből visszahívott szenátornak az illető parlamenti csoport más tagjával való helyettesítését a bizottságban.

43. szakasz. – A bizottságok elfogadják saját szervezési és működési szabályzatukat, amelyet jóváhagyásra az állandó büro elé kell terjeszteni.

44. szakasz. – Minden egyes bizottság büroja javaslatot tesz:

a) az ülések napirendjét illetően;

b) a bizottság keretében az egyes szenátorokra háruló feladatok tekintetében;

c) egyes albizottságoknak a bizottság tagjai szótöbbségével való létrehozása tekintetében, megállapítva azok összetételét és feladatait;

d) a bizottság tevékenységének megfelelő lebonyolításával kapcsolatos más intézkedésekre.

45. szakasz. – A bizottság elnökének feladatköre a következő:

a) biztosítja annak képviselét az állandó búróval és a többi bizottsággal fenntartott kapcsolatokban;

b) vezeti a bizottság üléseit;

c) saját kezdeményezésre vagy a bizottság tagjainak kérésére kívülálló személyeket is meghívhat a bizottság munkálatain való részvételre, ha ezt így kívánják az illető munkálatokhoz fűződő érdekek;

d) személyesen vagy a bizottság más képviselőjén keresztül, részt vehet, más bizottságok olyan ülésein, amelyeken az általa vezetett bizottság számára jelentőséggel bíró munkálatokat vizsgálnak meg;

e) eleget tesz a szervezési és működési szabályzatában előírt más feladatoknak.

46. szakasz. – Az alelnök az elnök távollétében vagy ennek kérésére ellátja az elnök feladatkörét.

47. szakasz. – A bizottság titkárának feladatköre a következő:

a) nyilvántartja a szenátoroknak a bizottság ülésein való jelenlétét;

b) biztosítja a bizottság összes iratainak megszerkesztését;

c) megszámlálja a bizottság ülésein leadott szavazatokat;

d) figyelemmel kíséri a bizottság ülései jegyzőkönyveinek összeállítását;

e) eleget tesz a bizottság tevékenységének megfelelő lebonyolításához szükséges bármely más feladatkörnek.

48. szakasz. – (1) A bizottság üléseit annak elnöke vagy, távollétében, az őt helyettesítő alelnök hívja össze, a Szenátus munkaprogramjának megfelelően.

(2) Az ülészak folyamán a bizottság ülései a plénum üléseivel egyidőben is megtarthatók, a plénum beleegyezésével.

(3) Az ülészak keretében, munkaprogramon kívül a bizottságok az állandó búró jóváhagyásával vagy rendelkezése alapján hívhatók össze és ülésezhetnek.

49. szakasz. – (1) A bizottságok ülései nem nyilvánosak.

(2) A bizottságok a munkálataik megfelelő kifejtése érdekében a vitáikon való részvételre meghívhatnak szakembereket vagy a közhatóságok és egyes nem kormány szerv szervezetek képviselőit.

(3) A tömegtájékoztatási eszközök képviselőinek a bizottságok munkálataihoz való hozzáférhetőségére vonatkozó feltételek a bizottságok plénuma által állapítandók meg.

50. szakasz. – (1) A Kormány képviselői hozzáférhetnek a bizottságok munkálataihoz. A bizottságok kérhetik, hogy egyes kormánytagok vagy egyes közintézményi vezetők vegyenek részt a munkálatokon, mely esetben az említettek jelenléte kötelező; a bizottság ülésének időpontját legalább 3 nappal annak megtartása előtt a meghívottak tudomására kell hozni.

(2) A bizottságok ülésein más bizottságokba tartozó szenátorok is részt vehetnek anélkül, hogy szavazati joggal rendelkeznének.

(3) A bizottság búrója határozza meg a Szenátus szakszemélyzetének a bizottság ülésein való részvételére vonatkozó feltételeket és korlátozásokat.

51. szakasz. – Az elnök, a bizottság búrója vagy valamely szenátor javaslatára a bizottság elhatározhatja a felszólalások időtartamának korlátozását.

52. szakasz. – (1) A bizottságok a tagjaik többségének jelenlétében fejtik ki törvényesen tevékenységüket.

(2) A bizottságok határozatait a jelen levő tagok szótöbbségével fogadják el. Egyenlőség esetén az elnöknek vagy, az esetnek megfelelően, a helyettesének szavazata döntő.

53. szakasz. – (1) A viták lezárása vagy a kivizsgálás alatt álló munkálatok lebonyolítása után a bizottság, az elnök javaslatára, tagjai közül egy vagy két jelentéstevőt jelöl ki.

(2) A jelentéstevőknek gondoskodniuk kell a bizottság jelentésének vagy véleményezésének elkészítéséről, amelyet szavazással való jóváhagyásra a bizottság elé terjesztenek.

(3) A jelentéseknek és a véleményezéseknek a bizottság tagjai többségének véleményén kívül tartalmazniuk kell a bizottságban részt vevő többi szenátor megindokolt ellenvéleményét is, ezek kimondott kérésére.

54. szakasz. – A bizottságban nyílt szavazást tartanak. A bizottság eldöntheti, hogy egyes határozatokat titkos szavazással fogadjanak el.

55. szakasz. – (1) A bizottság munkálatai jegyzőkönyvbe foglalandók és azokról sztenogramok készíthetők.

(2) Azon szenátorok, amelyek nem tagjai az illető bizottságnak, a bizottság büroja beleegyezésével a bizottság székhelyén tanulmányozhatják annak iratait és dokumentumait anélkül, hogy más helyre vinnék azokat, és tartózkodva a bizottság munkálatainak megzavarásától.

(3) A bizottságok iratai és dokumentumai csakis a bizottság bürojának jóváhagyásával tanulmányozhatók a Szenátus tagjaitól eltérő érdekelt személyek által is.

(4) A bizottság által kibocsátott összes iratot és dokumentumot alá kell írnia az elnöknek és a titkárnak.

(5) A bizottság titkára felügyel a bizottság összes iratának és dokumentumának a bizottság szakszemélyzete általi nyilvántartására és megőrzésére.

2. Az állandó bizottságok

56. szakasz. – (1) Az állandó bizottságokat a Szenátus mandátumának egész időtartamára választják meg.

(2) Az állandó bizottságok az alábbiak:

I. Jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazolási bizottság;

II. Gazdasági bizottság;

III. Privatizálási bizottság;

IV. Költségvetési, pénzügyi és bankügyi bizottság;

V. Mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási bizottság;

VI. Külpolitikai bizottság;

VII. Védelmi, közrendészeti és nemzetbiztonsági bizottság;

VIII. Az emberi jogokkal és a kisebbségekkel foglalkozó bizottság;

IX. Munkaügyi és társadalomgondozási bizottság;

X. Oktatás- és a tudományügyi bizottság;

XI. Kulturával, vallásüggyel, művészetekkel és a tömegtájékoztatási eszközökkel foglalkozó bizottság;

XII. Közigazgatási és területszervezési bizottság;

XIII. A visszaélések kivizsgálásával és beadványokkal foglalkozó bizottság;

XIV. Egészségügyi, ökológiai, ifjúság- és sportügyi bizottság.

(3) A jelen szabályzat hatályba lépésének időpontjától számított 30 napos határidőn belül^{x)} az állandó bizottságoknak a Szenátus állandó büroja által jóváhagyandó saját szabályzatokat kell kidolgozniuk. E szabályzatokban meghatározandó a bizottságok tevékenységi területe is.

57. szakasz. – (1) Minden egyes szenátor köteles valamely állandó bizottságban részt venni. Valamely szenátor részt vehet egy második állandó bizottságban is. Bármely szenátor megváltoztathatja opcióját a mandátum időtartama alatt.

(2) A Szenátus elnöke és a kormánytag szenátorok e tisztségek gyakorlása időszakában nem vesznek részt az állandó bizottságokban.

(3) A bizottság tagja minőség megszűnhet annak a parlamenti csoportnak a javaslatára, amelyhez az illető szenátor tartozik. Ebben az esetben a parlamenti csoport más szenátort javasolhat az illető bizottság tagjaként való megválasztásra.

^{x)} A határidő az 5/2001. számú szenátusi határozat hatályba lépésének időpontjától folyik.

58. szakasz. – Az állandó bizottságok a következő feladatkörrel rendelkeznek:

- a) a jelentések vagy véleményezések kidolgozása érdekében megvizsgálják a törvényhozási tervezeteket és javaslatokat;
- b) jelentéseket, információkat és dokumentumokat igényelnek a közhatóságoktól;
- c) parlamenti ankétokat végeznek, valahányszor ezt szükségesnek vélik, és jelentéseket terjesztenek az állandó büro elé;
- d) sajátos tevékenységi területeiken ellenőrzik a Parlament által jóváhagyott kormányprogramnak a minisztériumok és a többi közigazgatási szerv általi teljesítési módját;
- e) megvitatják az állandó büro által eléjük terjesztett más kérdéseket és döntenek ezekben;
- f) saját szabályzatuknak megfelelő más feladatokat is megoldanak.

59. szakasz. – Az állandó büro megvitatásra és a jelentések vagy véleményezések kidolgozására azokhoz a bizottságokhoz küldi a törvénytervezeteket, törvényhozási javaslatokat és módosító indítványokat, amelyeknek az illetékességébe tartozik a szabályozandó tárgy.

60. szakasz. – (1) Az állandó büro által más bizottságnak küldött valamely törvénytervezet, törvényhozási javaslat vagy módosítási indítvány tekintetében magát illetékesnek tekintő bármely állandó bizottság kérheti az állandó bürotól, hogy azokat véleményezés céljából hozzá irányítsa.

(2) Ha az állandó büro ezt elutasítja, a bizottság kérése felett a Szenátus határoz, a jelen levő szenátorok szótöbbségével.

61. szakasz. – (1) Ha valamely állandó bizottság véleménye szerint egyes törvénytervezetek vagy törvényhozási javaslatok alapfokon más bizottság illetékességébe tartoznak, az iktatásuktól számított legfeljebb 10 napos határidőn belül kérheti az állandó bürotól, hogy azokat küldje az illető bizottsághoz.

(2) Ha a büro ezt elutasítja, a 60. szakasz (2) bekezdésének megfelelően kell eljárni.

(3) Hasonló eljárás alkalmazandó a bizottságok közötti illetékességi összeütközés esetében is.

62. szakasz. – (1) Az alapfokon megkeresett állandó bizottságnak írásban kell közölnie a törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot kivizsgáló többi bizottsággal a véleményezésük elküldésére megállapított határidőt.

(2) E határidő betartásának elmulasztása esetén az alapfokon megkeresett bizottság megszerkesztheti a jelentést anélkül, hogy megvárna az illető véleményezést vagy véleményezéseket.

63. szakasz. – Az alapfokon megkeresett bizottság ülésein a vitákban részt vehetnek a véleményezés céljából megkeresett bizottságok jelentéstevői.

64. szakasz. – (1) Az alapfokon megkeresett bizottság jelentésében utalni kell a tervezet megvizsgáló többi bizottság véleményezésére, a Törvényhozási Tanács véleményezésére és az összes beérkezett módosítási indítványra. Az elutasított javaslatok esetében fel kell tüntetni a figyelembe vett indokokat.

(2) A jelentésnek megindokolt javaslatokat kell tartalmaznia a megvizsgált aktus módosítás nélküli elfogadására, elutasítására vagy módosításokkal való elfogadására, és a jelentést az állandó büro elé kell terjeszteni.

65. szakasz. – Az alapfokon megkeresett bizottság jelentését az állandó büro által megállapított határidőn belül kell ahhoz benyújtani. A határidő a bizottság megindokolt kérésére módosítható.

66. szakasz. – (1) A szenátorok által írásban benyújtott módosítási indítványt az alapfokon megkeresett bizottság vizsgálja meg, és ha ez szükségesnek véli, egy másik bizottság is.

(2) A plénumban megfogalmazott, a szerkesztésre vonatkozó észrevételeket szóbelileg véleményezheti az alapfokon megkeresett bizottság jelentéstevője.

(3) A módosítási indítvány kelte azonos annak a bizottságnál való iktatása időpontjával; a bizottságnak külön nyilvántartást kell vezetnie az összes benyújtott módosítási indítvány tekintetében.

67. szakasz. – Ha a plénumban tartott vitából jelentős tartalmi módosítások következnek a tervezet vagy a törvényhozási javaslat tekintetében, a Szenátus elnökének bármely szenátor vagy valamely parlamenti csoport kérésére a Szenátus elé kell terjesztenie szavazásra a viták felfüggesztését és a tervezetnek az alapfokon megkeresett bizottsághoz való visszaküldését újbóli megvizsgálás érdekében.

68. szakasz. – Az állandó bizottságok együttes üléseket is tarthatnak. Ilyen esetben a bizottságok megegyezhetnek abban, hogy közös jelentést vagy véleményezést készítsenek.

69. szakasz. – (1) Bármely állandó bizottság tárgyi illetékessége keretében parlamenti ankétot kezdeményezhet a valamely minisztérium vagy más közhatóság által kifejtett tevékenységgel kapcsolatban.

(2) A beleegyezés elnyeréséért az állandó bizottságnak a tagjai szótöbbségével elfogadott, alaposan megindokolt írásos kérelmet kell benyújtania, meghatározva az ankét célkitűzéseit és célját, a megvalósításhoz szükséges eszközöket és a jelentés benyújtási határidejét.

(3) A Szenátus állandó bürojának döntenie kell a kérelem tekintetében, valamint arra vonatkozóan, hogy a jelentést a Szenátus elé terjeszti-e megtárgyalásra és jóváhagyásra.

(4) A meghallgatandó személyeket a meghívásukról legalább 5 nappal előbb értesíteni kell. A kiszállási és az esetleges elszállásolási költségek a Szenátus költségvetéséből fedezendőek.

(5) A meghallgatásokon a részvétel kötelező.

(6) A meghallgatásra vonatkozó eljárás megfelel az állandó bizottság szabályzatában előírtaknak.

3. Különleges bizottságok

70. szakasz. – (1) Az állandó büro javaslatára a Szenátus, határozattal, különbizottságokat alakíthat egyes komplex törvénytervezetek véleményezésére, egyes törvényhozási javaslatok kidolgozására vagy az illető bizottság létesítési határozatában meghatározott más célokra. Az e bizottság által ily módon véleményezett törvénytervezeteket és kidolgozott törvényhozási javaslatokat többé nem kell megvizsgálásra más bizottságok elé terjeszteni.

(2) Ugyanazzal a határozattal az állandó büro javaslatára kijelölendők a bizottságban és ennek bürojában részt vevő szenátorok és megállapítandó a jelentés benyújtási határideje.

(3) A különbizottságok tagjai megtartják az állandó bizottsági tag minőségüket is.

(4) A bizottság szervezésével és működésével kapcsolatos más kérdéseket a bizottság bürojának kell szabályoznia, amennyiben a 39-55. szakaszok előírásai elégtelenek.

4. Vizsgálóbizottságok

71. szakasz. – (1) A Szenátus, tagjai egyharmadának a kérésére, elhatározhatja valamely vizsgálóbizottság létrehozását, mely tekintetben alkalmazandók a 39-55. szakaszoknak, az 69. szakasznak és az 70. szakasz (2) és (4) bekezdésének az előírásai.

(2) A bizottság megalapozott kérésére a Szenátus jóváhagyhatja a jelentés benyújtására kitűzött határidő meghosszabbítását. Ebben az esetben a bizottság köteles előzetes jelentést előterjeszteni.

(3) A bizottság jelentését be kell nyújtani az állandó bürohoz, amelynek a benyújtás időpontjától számított legfeljebb 15 napos határidőn belül biztosítania kell a jelentés napirendtervezetbe foglalását.

(4) Megvitatása után a Szenátusnak határozatot kell elfogadnia a jelentéssel kapcsolatban.

5. Egyeztető bizottságok

72. szakasz. – (1) Abban az esetben, ha az egyik Ház a másik Ház által elfogadottól eltérően megfogalmazott törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot fogad el, a Szenátus elnöke a Képviselőház elnökével együtt paritásos bizottság révén egyeztetési eljárást kezdeményez.

(2) Ebből a célból az állandó büro a Szenátusnak 7 szenátort javasol, arra törekedve, hogy betartsa a 41. szakaszban említett elveket.

(3) A Szenátus által a jelen levő szenátorok nyílt szavazáson leadott szavazattöbbségével megállapított szenátorok a Képviselőház által kijelölt 7 képviselővel együtt alkotják az egyeztető bizottságot.

(4) Az ülés szabályos kvóruma a Szenátus egyeztető bizottságában részt vevő legalább 4 szenátor jelenléte esetén biztosított.

73. szakasz. – (1) Az egyeztető bizottság valamelyik Ház székhelyén az alapfokon megkeresett azon bizottság elnökének az összehívására ül össze, amely utolsónak fogadta el a tervezetet, és megállapítja a tevékenység lebonyolítására vonatkozó szabályokat, ideértve a jelentés előterjesztési határidejét is.

(2) Az egyeztető bizottság Szenátust képviselő tagjai illetékesek a Képviselőház képviselőivel közösen megvizsgálni és határozni a Képviselőház által elfogadott azon szerkesztések tekintetében, amelyek eltérnek a Szenátus által elfogadott szövegektől és ezen korlátok között döntenek az eltérő szerkesztésekre vonatkozóan, azok közül vagy az egyiket, vagy a másikat, vagy pedig egy közös szöveget fogadva el.

(3) A bizottság munkálatait a bizottság által kijelölt szenátor és képviselő felváltva vezeti.

74. szakasz. – A bizottság határozatai a tagok többségének beleegyezésével fogadandók el. A hét-hét szavazatos paritás esetén a bizottság ülését a szavazás napján vezető elnök szavazata döntő.

75. szakasz. – (1) A bizottság tevékenysége megszűnik a jelentés benyújtásával.

(2) Abban az esetben, ha az egyeztető bizottság a 73. szakasz 1. bekezdésének megfelelően kitűzött határidőre a vita tárgyát képező szövegek kérdésében nem jut megegyezésre vagy valamely Ház nem hagyja jóvá az egyeztető bizottság jelentését, a vitatott szövegeket a két Ház együttes ülésén kell megvitatni, ezen ülések szabályzatának megfelelően.

II. FEJEZET

A Szenátus munkálatainak lebonyolítása

1. Cikkely

A Szenátus ülészekai és aktusai

76. szakasz. – A Szenátus évente két rendes ülészekra ül össze. Az első ülészek februárban kezdődik és nem haladhatja meg június végét. A második ülészek szeptemberben kezdődik és nem haladhatja meg december végét.

77. szakasz. – (1) A Szenátus Románia elnökének, az állandó bírónak vagy a szenátorok legalább egyharmadának a kérésére rendkívüli ülészekokra is összeül.

(2) A valamely rendkívüli ülészek összehívására vonatkozó kérelem írásban nyújtandó be és annak tartalmaznia kell az ülészek indokait és időtartamát.

(3) A Szenátust az elnöke hívja össze.

(4) Az igényelt napirend Szenátus általi elutasítása megakadályozza a rendkívüli ülészek megtartását.

78. szakasz. – (1) Az ülészek időtartama alatt a Szenátus plenáris üléseken, parlamenti bizottságokban és csoportokban fejti ki tevékenységét.

(2) Az ülészekokon kívül a Szenátus az állandó bíró révén, parlamenti csoportokban és, az állandó bíró jóváhagyásával vagy rendelkezése alapján, parlamenti bizottságokban fejti ki tevékenységét.

79. szakasz. – (1) A Szenátus törvényeket, határozatokat és indítványokat fogad el.

(2) A Szenátus úgyszintén politikai jellegű üzeneteket, nyilatkozatokat és más aktusokat fogadhat el.

2. Cikkely

A napirend és a tevékenységi program

80. szakasz. – (1) A Szenátus napirendjét és tevékenységi programját a Szenátus plenumának kell jóváhagynia, az állandó bíró javaslatára.

(2) A megtárgyalásra a Szenátus elé terjesztendő anyagokat a Szenátus napirend- és tevékenységi programtervezetének összeállítása végett el kell juttatni az állandó bírónak.

(3) A törvényhozási javaslatok az iktatásuktól számított 3 napos határidőn belül közzelendők a Kormánnyal, az Alkotmány 110. szakaszának alkalmazására vonatkozó döntéshozatal tekintetében is.

81. szakasz. – (1) A napirendtervezetben törvénytervezetek, törvényhozási javaslatok, jelentések, tájékoztatások és a törvényben a Szenátus általi megvitatásra előírt más aktusok, valamint az esetnek megfelelően kérdések, interpellációk, nyilatkozatok vagy a Kormány, az állandó bíró vagy a szenátorok által javasolt más problémákat szerepelnek.

(2) A napirend összeállítása és jóváhagyása során a törvényhozás területén elsőbbség biztosítandó a gyorsított eljárással megvitatandó törvénytervezetek, a sürgősségi rendeletek és az egyeztető bizottságok által összeállított jelentések megvitatása számára.

(3) A törvényhozás területétől eltérő javaslatok és dokumentumok legalább két nappal az állandó büro ülése előtt az állandó bürohoz továbbítandók a napirendtervezetbe foglalás céljából, ha a törvény, a jelen szabályzat vagy a Szenátus határozata nem ír elő rövidebb határidőt.

82. szakasz. – (1) A következő hét napirendtervezete a hét azon napján, amelyen a Szenátus utoljára tevékenykedik plénumban, jóváhagyásra terjesztendő a Szenátus elé és a jelen levő szenátorok szótöbbségével fogadandó el.

(2) A következő hétre jóváhagyott napirend és tevékenységi program kiosztandó a szenátorok számára és kifüggesztendő a Szenátus székhelyén.

(3) A napirend naponta aktualizálendő és fogadandó el.

83. szakasz. – A Románia elnökének a nemzetközi szerződések ratifikálásával kapcsolatos dekrétumait, valamint a miniszterelnöknek a Kormány politikájára vonatkozó jelentéseit vagy nyilatkozatait elsőbbséggel kell beiktatni a napirendtervezetbe, és megvitatni.

84. szakasz. – (1) A napirend csakis az állandó büro, valamely parlamenti csoport, a Szenátus valamely bizottsága vagy a Kormány kérésére módosítható, alapos és sürgős indokok miatt.

(2) A napirend módosítására irányuló kérés egyetlen, időben korlátolt felszólalásban indokolandó meg. Ellenvetés esetén minden egyes parlamenti csoportból egyetlen felszólalónak adják meg a szót, ezután rátérnek a szavazásra.

3. Cikkely

A törvényhozási eljárás

85. szakasz. – (1) Törvényhozási kezdeményezést, az Alkotmány 73. szakaszának megfelelően, a Kormány, a szenátorok és a szavazati joggal rendelkező legalább 250 000 állampolgár tehet. A Szenátus megvitatja a Képviselőház által hozzá eljuttatott törvénytervezeteket és törvényhozási javaslatokat is.

(2) A Kormány, törvényhozási kezdeményezési jogát gyakorolva, törvénytervezeteket, a szenátorok és az állampolgárok törvényhozási javaslatokat terjesztenek a Szenátus elé. Ezeket kísélnie kell az indítékok ismertetésének és a jogszabályra sajátos formában, szakaszokban és, az esetnek megfelelően, fejezetekben és Cikkelyekben kell megszerkeszteni.

(3) Az alkotmányos törvények az Alkotmány 146. és 147. szakasza szerint kezdeményezhetők.

(4) A szenátorok által megfogalmazott, az állami költségvetés vagy az állami társadalombiztosítási költségvetés módosítását kiváltó törvényhozási javaslatokat az Alkotmány 110. szakaszának megfelelően kísélnie kell egy bizonylatnak, miszerint a Kormánytól a Szenátus elnöke révén tájékoztatási kérték.

(5) A törvénytervezeteket és a törvényhozási javaslatokat a Szenátus állandó büroja elé kell terjeszteni, amely elrendeli:

a) az illetékes állandó bizottságok megkeresését a véleményezések vagy a jelentés összeállítására, megállapítva azok benyújtásának határidejét is;

b) a Törvényhozási Tanács véleményezésének kikérését, amennyiben azt nem adták meg;

c) a törvényhozási tervezeteknek vagy javaslatoknak, a Törvényhozási Tanács véleményezésének, az Alkotmány által előírt esetekben az alkotmánybíróági határozatoknak és a Kormány álláspontjának a törvény által a törvényhozási javaslatok tekintetében előírt esetekben való kiosztását a szenátorok számára, megállapítva a módosító indítványoknak a szenátorok általi benyújtási határidejét is, a jogvesztés terhe alatt. E rendelkezések a parlamenti csoportok tekintetében is alkalmazandók.

(6) Az állandó büro által elhatározott intézkedéseket a főtitkárnak a Szenátus ügyosztályai révén kell valóra váltania. Az e szakaszban szabályozott összes művelet tekintetében előírt határidőket az állandó büro állapítja meg az alkalmazandó rendes vagy gyorsított eljárás függvényében.

(7) Az állampolgárok által tett törvényhozási javaslatok kiosztandók a szenátorok számára és az illetékes állandó bizottságokhoz továbbítandók, az Alkotmánybírósnak az állampolgárok általi törvényhozási kezdeményezés gyakorlására vonatkozó feltételek teljesítése tekintetében meghozott határozata kíséretében.

(8) A jelen szakaszban a véleményezések, a jelentések és a módosító indítványok tekintetében előírt határidők nem lehetnek 10 naptári napnál rövidebbek a rendes eljárás esetében és 5 naptári napnál rövidebbek a gyorsított eljárás esetében.

86. szakasz. – A Szenátus az átvételük sorrendjében iktatja az összes törvényhozási tervezetet és javaslatot, szétosztja a szenátoroknak, de csakis legalább 5 napos határidő letelte után tűzheti napirendre.

87. szakasz. – (1) A törvényhozási tervezeteket és javaslatokat a Szenátus elnökének aláírásával megvitatásra és véleményezésre az illetékes állandó bizottsághoz küldik.

(2) A törvényhozási tervezeteket és javaslatokat kérésre megvizsgálhatja a 60. szakasz feltételei között magát illetékesnek vélő más bizottság is.

88. szakasz. – (1) A törvényhozási tervezet vagy javaslat kezdeményezője az általános vita kezdetéig a plénum jóváhagyásával visszavonhatja tervezetét vagy javaslatát.

(2) Amennyiben a Képviselőház elfogadta a törvényhozási tervezetet vagy javaslatot, az többé nem vonható vissza a Szenátus megkeresésének időpontja után.

89. szakasz. – (1) A törvényhozási tervezet vagy javaslat megvizsgálása után az alapfokon megkeresett állandó bizottság jelentést készít, amelynek megindokolt javaslatokat kell tartalmaznia a megvizsgált törvényhozási tervezet vagy javaslat elfogadására vagy, az esetnek megfelelően, módosítására illetve elutasítására.

(2) A jelentést a plénumban való megvitatása időpontja előtt legalább 3 munkanappal továbbítani kell az állandó bizottsághoz, amelynek el kell rendelnie és a Szenátus főtitkára révén biztosítani kell a jelentésnek a szenátorokhoz, a Kormányhoz és a kezdeményezőhöz való eljuttatását.

90. szakasz. – A 87. és 89. szakasznak megfelelően véleményezett törvényhozási tervezeteket és javaslatokat a Szenátus elé kell terjeszteni megvitatásra, az általa jóváhagyott napirendnek megfelelő sorrendben. A törvénytervezeteket és a törvényhozási javaslatokat az alapfokon megkeresett állandó bizottság jelentésének előterjesztésétől számított legfeljebb 30 napon belül be kell iktatni a napirendbe.

91. szakasz. – (1) Az állami költségvetés vagy az állami társadalombiztosítási költségvetés módosítását kiváltó módosító indítványok az alapfokon megkeresett bizottság elnöke által a Kormányhoz küldendő álláspontjának kinyilvánítása céljából. Amennyiben a bizottság által megállapított időpontig a Kormány nem küldi el a kért álláspontját, a módosítási indítvány elfogadottnak nyilvánítandó.

(2) A módosító indítványok megvizsgálása során levont következtetéseket bele kell foglalni a bizottság jelentésébe, a módosító indítványokat pedig mellékelni kell ahhoz.

92. szakasz. – (1) A törvényhozási tervezet vagy javaslat általános vitája a benyújtására vezető indítékoknak a kezdeményező vagy, az esetnek megfelelően, ennek képviselője általi ismertetésével kezdődik. A Kormányt kötelezően képviselnie kell valamely kormánytagnak.

(2) A vita az alapfokon megkeresett bizottság jelentésének a bizottság elnöke vagy a bizottság által kijelölt jelentéstevő általi ismertetésével folytatódik.

93. szakasz. – (1) A törvényhozási tervezet vagy javaslat általános vitája érdekében minden egyes parlamenti csoport a soraiból egyetlen képviselőt jelölhet ki.

(2) Megindokolt esetekben, bármely szenátor kérésére, a Szenátus a jelen levő szenátorok nyílt szavazattöbbségével jóváhagyhatja, hogy az általános vita során szót kapjanak az illető parlamenti csoportok más szenátorai is.

(3) A Szenátus elnöke a felszólalásra való feliratkozás sorrendjében ad szót a parlamenti csoportok képviselőinek, majd a többi szenátoroknak. Az elnök javasolhatja a Szenátusnak az általános vitákra rendeltetett idő korlátozását, mely tekintetben a plénumnak kell döntenie, a (2) bekezdés szerint.

94. szakasz. – A törvényhozási tervezet vagy javaslat kezdeményezőjének vagy, az esetnek megfelelően, a képviselőjének jogában áll az általános vita lezárása előtt felszólalni. Ugyanazon joggal rendelkezik az alapfokon megkeresett bizottság jelentéstevője is.

95. szakasz. – A törvényhozási tervezet vagy javaslat általános vitájának szakaszában nem lehet módosító indítványokat tenni.

96. szakasz. – (1) Ha az alapfokon megkeresett bizottság jelentésében a törvényhozási tervezet vagy javaslat elutasítását javasolják, az általános viták lezárása után az elnöke kéri, hogy a Szenátus szavazással döntsön efelett.

(2) Ha a bizottság jelentésében a törvénytervezet megvitatását és elfogadását javasolják, az általános vitákon pedig annak elutasítását kérik, a viták lezárása után az elutasítási kérelem szavazásra a Szenátus elé terjesztendő.

97. szakasz. – (1) Az általános vita után, ha a törvénytervezetet nem utasították el és megállapítást nyer, hogy az alapfokon megkeresett bizottság jelentése révén nem eszközöltek módosításokat vagy kiegészítéseket a törvényhozási tervezet vagy javaslat szövegében, a törvénytervezet teljes egészében záró szavazatra terjesztendő.

(2) Amennyiben az alapfokon megkeresett bizottság jelentésében foglalt módosításokat vagy kiegészítéseket eszközölt a törvényhozási tervezet vagy javaslat szövegében, az elnök megkérdezi a Szenátust hogy vannak-e azokra vonatkozó észrevételek, és a szöveggel kapcsolatos viták csakis ezen észrevételek tekintetében folytatandók, amelyek szavazás útján oldandók meg. A bizottság által eszközölt módosításokra és kiegészítésekre vonatkozó viták befejezése után a jelentés egészében, azután pedig a törvénytervezet egészében záró szavazatra terjesztendő.

(3) Amennyiben megállapítást nyer, hogy léteznek a bizottság által elutasított módosító indítványok is, és ha azok plénum előtti fenntartását kérik, csakis ezek vitatandók meg és szavazás útján oldandók meg, majd a bizottság jelentése egészében, azután pedig a törvényhozási tervezet vagy javaslat egészében záró szavazatra terjesztendő.

98. szakasz. – (1) A 97. szakasz feltételei között zajló viták során a szenátorok felszólalhatnak, hogy kifejezzék annak a parlamenti csoportnak a véleményét, amelyhez tartoznak, vagy saját álláspontjukat.

(2) Úgyszintén felszólalhat a Kormány vagy a kezdeményező képviselője, valamint az alapfokon megkeresett bizottság képviselői.

(3) A Szenátus elnöke jóváhagyásra terjesztheti a vita tárgyát képező szövegekre vonatkozó viták megszüntetését.

99. szakasz. – A vita során a szenátorok, a parlamenti csoportok vagy a Kormány vitára bocsáthatja a bizottsághoz határidőre benyújtott módosító indítványokat, a 97. szakaszban említett eljárás feltételei között.

100. szakasz. – Ha a 97. szakasz feltételei között zajló vitákból kitűnik, hogy szükséges egyes szövegeknek az alapfokon megkeresett bizottság általi újramegvizsgálása, a plénum nyílt szavazással, a jelen levő szenátorok szótöbbségével eldöntheti a viták felfüggesztését és a vita tárgyát képező szövegek újramegvizsgálásra küldését; a bizottságnak gyorsított rendszerben, pótlólagos jelentéssel kell nyilatkoznia.

101. szakasz. – (1) A szövegeknek a 97. szakasz feltételei közötti megvitatása a törlésre javasoltakkal kezdődik, és a módosításra vagy kiegészítésre vonatkozóakkal folytatódik. Abban az esetben, ha több azonos módosító indítvány létezik, ezeket az előterjesztésük sorrendjében kell szavazásra bocsátani.

(2) A Szenátus külön szavazással dönt minden módosító indítványról, kivéve azt az esetet, amelyben az egyik elfogadása kizárja a többi elfogadását.

(3) A Szenátus külön szavazással dönt minden egyes szöveg tekintetében.

4. Cikely

A gyorsított eljárás

102. szakasz. – (1) A Szenátus a Kormány kérésére vagy saját kezdeményezésére gyorsított eljárással fogadhat el egyes törvénytervezeteket vagy törvényhozási javaslatokat.

(2) A Kormány kérése és az állandó bíró, a parlamenti csoportok vagy az állandó bizottságok javaslatai az iktatás napján terjesztendők jóváhagyásra a Szenátus elé vagy, ha a szenátorok plénumon kívül vannak, az iktatás napját követő első ülésen. A gyorsított eljárás a jelen levő szenátorok szótöbbségével hagyandó jóvá.

(3) A Kormány által az Alkotmány 114. szakaszának (4) bekezdése alapján kibocsátott rendeletek gyorsított eljárással terjesztendők jóváhagyásra a Szenátus elé.

103. szakasz. – (1) A szenátorok, a parlamenti csoportok vagy a Kormány megindokolt, írott módosító indítványokat nyújthat be, amelyek az alapfokon megkeresett bizottsághoz küldendők az állandó büro által megállapított határidőn belül. Ugyanazon időközben a Törvényhozási Tanács véleményezése is az alapfokon megkeresett bizottsághoz juttatandó.

(2) Az alapfokon megkeresett bizottság köteles a jelentést az állandó büro által megállapított határidőre benyújtani.

(3) A jelentés átvétele után az állandó büro köteles a törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot elsődlegesen a napirendtervezetbe foglalni.

(4) A Szenátus korlátozhatja az általános vita időtartamát, miután rá kell térnie a tervezetnek a 97. szakasz feltételei közötti megvitatására.

(5) A tervezet megvitatása a 97. szakaszban említett feltételek között eszközendő.

104. szakasz. – A Képviselőháztól kapott törvénytervezetek vagy törvényhozási javaslatok esetében, ha az eredeti tervezetet lényegesen módosították, az alapfokon megkeresett állandó bizottság elnöke kérheti a Törvényhozási Tanács véleményezését.

5. Cikkely

A Szenátus üléseinek lebonyolítása

105. szakasz. – A Szenátus ülései nyíltak azon esetek kivételével, amelyekben az elnök vagy legalább 20 szenátor kérésére a jelen levő szenátorok szótöbbségével elhatározzák, hogy az ülések zártak legyenek.

106. szakasz. – (1) A Kormány tagjai vagy ezek képviselői részt vehetnek a Szenátus ülésein. Ha kéri részvételüket, a jelenlétük kötelező.

(2) A Szenátus nyílt ülésein az állandó büro által megállapított feltételek között asszisztálhatnak diplomaták, a sajtó, a rádió és a televízió képviselői, valamint a Szenátus főtitkára által aláírt felhatalmazás vagy meghívó alapján más meghívottak. Az állampolgárok az érdekeltek kérelmének sorrendjében a közönség számára rendelkezésre álló helyek erejéig kiosztott belépési igazolványok alapján asszisztálhatnak a Szenátus ülésein.

(3) Az ülésen asszisztáló személyeknek meg kell őrizniük a csendet, és tartózkodniuk kell bármely helyeslő vagy helytelenítő megnyilvánulástól, ellenkező esetben kitiltják őket a teremből.

107. szakasz. – (1) A szenátorok jelenléte a Szenátus munkálatain kötelező. A jelenlétet a Szenátus állandó bürojának egyik titkára kíséri figyelemmel.

(2) A szenátornak, amely akarától független okokból nem vehet részt az ülésen, értesítenie kell erről az állandó bürot, feltüntetve a részvételét megakadályozó okokat.

108. szakasz. – A Szenátus plénumban, bizottságokban és parlamenti csoportokban fejt ki tevékenységét, az állandó büro által javasolt és a Szenátus által jóváhagyott program szerint.

109. szakasz. – (1) A Szenátus ülését az elnök vagy az őt helyettesítő alelnök nyitja meg.

(2) Az elnöknek két titkár asszisztál.

(3) A viták megkezdése előtt az üléselnöknek be kell jelentenie, hogy megvan-e a kvórum, a napirendet és a tevékenységi programot.

110. szakasz. – (1) A Szenátus a szenátorok többségének jelenlétében fogad el törvényeket, határozatokat, indítványokat és más politikai jellegű aktusokat. Bármely más esetben a kvórum a szenátorok száma egyharmadának felel meg.

(2) Szavazás előtt a parlamenti csoportok elnökei kérhetik a Szenátus elnökétől, hogy ellenőrizze, megvan-e a kvórum.

(3) Abban az esetben, ha nincs meg a törvényes kvórum, a Szenátus elnöke felfüggeszti az ülést és bejelenti a munkálatok újrakezdésének napját és óráját.

111. szakasz. – A Szenátus elnöke vezeti a vitát, felügyel a szabályzat betartására és a rend fenntartására az ülésteremben.

112. szakasz. – (1) Az általános vita megkezdése előtt a titkárok összeállítják a felszólásra feliratkozó szenátorok jegyzékét.

(2) A szenátorok a jegyzékre való feliratkozás sorrendjében szólalnak fel, a Szenátus elnökének beleegyezésével.

(3) A Kormány képviselői szót kaphatnak a vita bármely szakaszában, valahányszor kéri. Ugyanazon joggal rendelkeznek az alapfokú jelentés tekintetében megkeresett bizottságok képviselői is.

113. szakasz. – A Szenátusban felszólaló személyek a szónoki emelvényről vagy a külön erre a célra beállított mikrofonoktól beszélnek; senki sem szólalhat fel, ha az elnök nem adja meg a szót.

114. szakasz. – Az elnöknek joga van korlátozni a felszólalások időtartamát, a viták tárgyától függően, vagy javasolni a Szenátusnak a viták felfüggesztését.

115. szakasz. – (1) A Szenátus elnöke bármikor szót ad valamely szenátornak, hogy ez válaszoljon a reá vonatkozó személyes érdekű kérdésre, korlátozva az e célra szánt időt.

(2) Az (1) bekezdés előírásai alkalmazandók abban az esetben is, amelyben a szabályzatra vonatkozó kérdésekben kérnek szót.

116. szakasz. – (1) Az elnök, valamely parlamenti csoport vagy legalább 20 szenátor kérheti a viták berekesztését a Szenátus elé megvitatásra terjesztett valamely kérdés tekintetében.

(2) A vitaberekesztési javaslatot a jelen levő szenátorok szótöbbségével fogadják el.

117. szakasz. – (1) A felszólaló szenátorok és más személyek kötelesek kizárólag arra a kérdésre hivatkozni, amely vonatkozásában felszólalásra iratkoztak, és betartani a parlamenti deontológia szabályait. Ellenkező esetben az elnöknek figyelmeztetnie kell őket és, amennyiben nem alkalmazkodnak, visszavonja tőlük a szót.

(2) Tilos a felszólalók és a teremben levő személyek közötti párbeszéd.

118. szakasz. – Az elnök rendreutasítja a tárgyalásokat megzavaró szenátorokat. Az elnök megbeszálhatja az ülést, ha a rendzavarás tovább tart, és elrendelheti azon személyek kizárását a teremből, amelyek bármely módon akadályozzák a Szenátus munkálatainak normális lebonyolítását.

119. szakasz. – (1) A Szenátus üléseinek a vitáit mágneses szalagra és gyorsírással rögzítik.

(2) A sztenogramokat közli Románia Hivatalos Közlönyének II. Részében, a zárt ülésekkel kapcsolatosak kivételével.

(3) A szenátoroknak joguk van felülvizsgálni a sztenogram pontosságát ennek a mágneses szalaggal való összevetésével, az ülés időpontjától számított legfeljebb 3 napon belül, a Hivatalos Közlönyben való közzététel előtt.

6. Cikkely

A szavazási eljárás

120. szakasz. – (1) A törvényeket, határozatokat, indítványokat és más politikai jellegű aktusokat a Szenátus szavazással fogadja el.

(2) A Szenátus elfogadhat alkotmányos törvényeket, alaptörvényeket és rendes törvényeket.

121. szakasz. – (1) A szenátor egyénileg szavaz. A szavazás nyílt vagy titkos lehet.

(2) A kézfelemeléssel vagy felállással végzett szavazás jelentése a következő: mellette, ellene vagy tartózkodás. Az eredményeket az elnök állapítja meg. Az elnök kérésére vagy, ha megállapítását valamely parlamenti csoport elnöke kifogásolja, a szavazatokat a titkárnak kell megszámolnia.

(3) A titkos szavazás a tisztségekbe való megválasztások vagy kinevezések esetén szavazólappal, a törvények, határozatok vagy indítványok megszavazása esetén golyók vagy elektronikus készülékek használatával történik.

(4) Amennyiben a szabályzattal nem állapítottak meg egy bizonyos kötelező szavazási eljárást, ezt a Szenátus határozza meg, az elnök javaslatára.

(5) Az állandó bíró javaslatára a Szenátus elhatározza, milyen szavazási eljárást alkalmaz, kivéve azt az esetet, amelyben a szabályzat megállapít egy bizonyos szavazási eljárást.

122. szakasz. – (1) A név szerinti szólítással való szavazás a következők szerint bonyolítandó le: az elnök megmagyarázza a szavazás tárgyát és a „mellette” és „ellene szavak értelmét; a titkárok egyike

felolvassa a szenátorok család- és személynevét, mindegyik szenátor a „mellette” vagy az „ellene” szóval válaszol.

(2) A névsorolvasás befejezése után megismétlik azoknak a szenátoroknak a család- és személynevét, amelyek nem válaszoltak.

123. szakasz. – A golyók használatával történő szavazás lebonyolítása a következő: a Szenátus elnöke elé elhelyeznek egy fehér urnát és egy fekete urnát. A szenátorok sorra az urnák elé járulnak, miután a titkároktól átvesznek két-két golyót, amelyek közül az egyik fehér, a másik pedig fekete, amelyeket elhelyeznek a két urnába. A fehér urnába helyezett fehér golyó és a fekete urnába helyezett fekete golyó a „mellette”, a fehér urnába helyezett fekete golyó és a fekete urnába helyezett fehér golyó pedig az „ellene” leadott szavazatot jelenti.

124. szakasz. – (1) Az elektronikus szavazás a „mellette”, az „ellene” vagy a „tartózkodás” szavazatot képviselő valamely kontaktus bekapcsolásával történik. Az elektronikus szavazás eredményét a Szenátus elnökének elrendelésével írják ki. Műszaki hiba esetén a szavazást meg kell ismételni. Ha a hiba továbbra is fennáll, az esetnek megfelelően rá kell térni a többi szavazási módszerre.

(2) A szavazó kártya nem ruházható át.

(3) Nyílt szavazás esetén bármely parlamenti csoport kérésére kibocsátandó egy jegyzék, amely a szavazás eredményeit tartalmazza.

125. szakasz. – (1) A szavazólapokkal történő szavazás esetén a szavazólapba bejegyzik a jelölt család- és személynevét, a tisztséget, amelyre pályázik és, az esetnek megfelelően, a parlamenti csoportot, amelynek tagja.

(2) A szenátor „mellette” szavaz akkor, ha a szavazólapon érintetlenül hagyja a javasolt személy család- és személynevét; „ellene” szavaz akkor, ha törli a javasolt személy család- és személynevét.

(3) A szavazólapokat urnákba helyezik.

(4) Azok a szavazólapok, amelyek nem felelnek meg a bemutatott mintának, nem rendelkeznek az ellenőrző pecséttel, és amelyeken a jelöltek család- és személynevét érintetlenül hagyták, ezáltal meghaladva a választás vagy kinevezés tárgyát képező tisztségek számát, semmisnek nyilvánítandók.

126. szakasz. – Amennyiben valamely tisztségbe való megválasztás vagy kinevezés alkalmával nem valósul meg a szükséges szavazatszám, a szavazás újrateendő a sajátos szabályozások szerint. Egyenlő szavazat esetén az eljárás megismétlendő.

(2) Nyílt szavazás esetén az elnök csak a többi szenátor szavazása után szavaz.

127. szakasz. – Szavazás folyamán nem nyújtanak felszólalási jogot.

128. szakasz. – A golyók használatával vagy a szavazólapokkal való szavazás esetén az eredmények megállapítása a Szenátus állandó büroja tagjainak jelenlétében kiállított jegyzőkönyvvel eszközöndő.

129. szakasz. – (1) Az alkotmányos törvények a szenátorok legalább kétharmados többségi szavazatával fogadandók el.

(2) Az alaptörvények és a Szenátus szabályzatára vonatkozó határozatok a szenátorok többségének szavazatával fogadandók el.

(3) A rendes törvények és a törvényhozási folyamat alatt hozott határozatok a jelen levő szenátorok szótöbbségével fogadandók el.

(4) Az alkotmányos törvények esetében, ha az elnök előzetesen megállapítja az előírt többség elérésének lehetetlenségét, elhalasztja a szavazást, megállapítva annak lebonyolítási napját és óráját. A szavazás nem napozható el 30 napnál későbbre.

(5) Amennyiben a jelen szabályzat nem rendelkezik másként, a Szenátus többi aktusa vagy az általa foganatosított intézkedések a jelen levő szenátorok szótöbbségével fogadandók el.

(6) A szavazás előtt az elnök kérheti a kvórum névsorolvasással vagy a titkárok általi megszámlálással való ellenőrzését. A szavazati jogukat nem gyakorló, de a teremben levő szenátorok beszámítandók a kvórum szabályszerű megállapításakor.

(7) Ha az ülésteremben nincs jelen a szenátorok többsége, az elnök elhalasztja a szavazást a törvényes kvórum meglétéig.

130. szakasz. – (1) A záró szavazás a szabályozás egészére vonatkozik.

(2) A záró szavazás ennek az erre szentelt ülésen eszközölhető, a törvénytervezet vagy a törvényhozási javaslat véglegesítési sorrendjében.

131. szakasz. – (1) A szavazás ellen csakis valamely parlamenti csoport elnöke emelhet kifogást, közvetlenül a szavazás eredményének a Szenátus elnöke általi bejelentése után. A kifogás tekintetében a Szenátus dönt, a jelen levő szenátorok szótöbbségével. A kifogást egyetlen szónok támaszthatja alá méltányos időtartam alatt, és ellenvetések esetén egyenlő időtartamra szót kaphat egy-egy szónok minden egyes parlamenti csoport részéről.

(2) A kifogás elfogadása a szavazás megismétlését eredményezi.

132. szakasz. – (1) Abban az esetben, ha a kinevezéseket, a tisztségben való megerősítéseket vagy a tisztségbe való kinevezésekkel kapcsolatos véleményezéseket a törvénynek megfelelően a Szenátus eszközli, ezeket a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottság jelentése alapján terjesztik megvitatásra a Szenátus elé.

(2) A bizottság a jelentés elkészítése érdekében megvizsgálja a kinevezésekre, megerősítésekre vagy véleményezésekre irányuló javaslatokat és jogosult meghallgatásra hívni a jelölteket.

(3) A jelölteket meghívják a jelentés plénum általi megvitatására is, a Szenátus pedig elhatározhatja azoknak plénum előtti meghallgatását is.

7. Cikkely

A törvényekkel kapcsolatos egyeztetési, elutasítási, újramegvizsgálási és kihirdetési eljárás

133. szakasz. – A Szenátus által előzőleg megvizsgált törvénytervezeteket és törvényhozási javaslatokat, elfogadásuk után, aláírja a Szenátus elnöke, és megvitatásra illetve elfogadásra a Képviselőház elé terjeszti. A Kormányt értesíteni kell erről.

134. szakasz. – (1) Abban az esetben, ha a Szenátus módosítások nélkül fogadta el a Képviselőháztól kapott valamely törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot, ezt a Szenátus elnöke aláírja, az Alkotmánybíróság megkeresésére való jog gyakorlása érdekében benyújtják a Szenátus főtitkárához és elküldik a Képviselőházhoz a kihirdetéssel kapcsolatos alakiságok teljesítésére.

(2) Az (1) bekezdés előírásai alkalmazandók a véleményeltéréseknek a Szenátus által a Képviselőházzal való egyeztetése nyomán elfogadott törvények tekintetében is, ha az utóbbi volt az első megkeresett.

(3) A törvényt csak azokon a napokon lehet benyújtani a Szenátus főtitkárához, amelyeken a Szenátus plénumban dolgozik és ugyanazon a napon a szenátorok tudomására kell hozni. A szenátorok a törvény szerint gyakorolhatják az Alkotmánybíróság megkeresésére vonatkozó jogukat.

135. szakasz. – (1) Abban az esetben, ha a Szenátus elutasítja a Képviselőház által előzetesen elfogadott valamely törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot, ez újramegvitatásra a Képviselőházhoz küldendő. Ha az illető törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot a Szenátus másodszor is elutasítja, az elutasítás végleges.

(2) Abban az esetben, ha a Képviselőház elutasítja a Szenátus által előzetesen elfogadott valamely törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot, a Szenátus újramegvitatja azt. A Képviselőház újabb elutasítása végleges.

(3) Abban az esetben, ha a Szenátus első megkeresett Házként elutasít egy törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot, azt nem küldik a Képviselőházhoz. Az elutasítást közölni kell a kezdeményezővel.

(4) A (3) bekezdés előírásai alól kivételt képeznek a Kormány által elfogadott rendeletek jóváhagyására vonatkozó törvénytervezetek.

(5) A Szenátus által elutasított törvénytervezetek vagy törvényhozási javaslatok nem terjeszthetők újramegvitatásra a Szenátus elé ugyanazon ülészak folyamán.

136. szakasz. – (1) A Románia Alkotmánya 144. szakasza a) pontjának megfelelően megállapított alkotmányellenesség esetén a Szenátus a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottság jelentése

alapján tárgyal és határoz az alkotmányellenességi kifogás tekintetében, a közlés iktatásától számított 30 napos határidőn belül.

(2) A vita után, ha a törvényt egészében alkotmányellenesnek nyilvánítják, egyetlen szavazás eszközendő. A többi esetben csak az alkotmányelleneseknek nyilvánított előírások vagy a bizottság által javasolt szöveg tekintetében kell szavazni.

(3) Az alkotmányellenességi kifogást csak akkor lehet elhárítani, ha mind a Szenátus, mind pedig a Képviselőház a tagjaik legalább kétharmadának a szótöbbségével ugyanolyan alakban elfogadta a törvényt.

(4) Abban az esetben, ha valamely Házban nem érik el az Alkotmány 145. szakaszának (1) bekezdésében előírt kétharmados többséget, az Alkotmánybíróság döntésével alkotmányelleneseknek nyilvánított előírásokat kiiktatják a törvényből, ha pedig a törvényt egészében alkotmányellenesnek nyilvánították, azt nem küldik el kihirdetés végett Románia elnökéhez.

(5) Az Alkotmánybíróság döntésének megvizsgálása nyomán levont következtetések alapján a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottság jelentésével ajánlatot tesz a Szenátusnak az alkotmányellenességi kifogás elfogadására vagy elutasítására. Alkotmányelleneseknek nyilvánított szövegekre vonatkozó módosító indítványok nem javasolhatók. A bizottság az Alkotmánybíróság döntésének megfelelő szövegeket ajánlhat.

137. szakasz. – (1) Ha a Szenátus a Képviselőház által elfogadottól eltérően megszerkesztett törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot fogad el, a Szenátus elnöke a Képviselőház elnökével egyetértésben egyeztetési eljárást kezdeményez. Ugyanígy kell eljárni abban az esetben is, ha a Képviselőház a Szenátus által elfogadottól eltérően megszerkesztett törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot fogad el.

(2) Ezt az eljárást egy egyeztető bizottság bonyolítja le, az 56-68. és 72-75. szakaszokban foglalt szabályoknak megfelelően.

138. szakasz. – (1) A törvények elfogadási eljárása folyamán a Szenátus és a Képviselőház közötti véleményeltérések egyeztető bizottság közvetítésével egyeztetendők, a 80-104. szakaszok szerint.

(2) Az egyeztető bizottság jelentését be kell iktatni a Szenátus napirendjébe, a 80-104. szakaszokban előírt eljárás szerint járva el vagy, az esetnek megfelelően, a Képviselőház és a Szenátus együttes ülései napirendjébe, az együttes ülések szabályzatával előírt eljárás szerint.

(3) A törvény szakaszonkénti megvitatási eljárása szerint csakis az egyeztető bizottság javasolta, a Szenátus által eredetileg elfogadottaktól eltérő megoldások terjesztendőek szavazásra. Minden más esetben az egyeztető bizottság jelentése az eljárás szerint és a törvény végleges formában való elfogadásához szükséges szótöbbséggel hagyandó jóvá.

139. szakasz. – Ha mindkét Ház magáévá teszi a törvény szövegét az egyeztető bizottság által javasolt formában, a 133. szakasz szerint kell eljárni.

140. szakasz. – (1) Abban az esetben, ha az egyeztető bizottság nem jut egyezsége vagy ha a Házak egyike egészében vagy részben nem hagyja jóvá az egyeztető bizottság jelentését, a vitatott szövegeket a Képviselőház és a Szenátus együttes ülése elé kell terjeszteni megtárgyalásra, ezen ülések szabályzatának megfelelően.

(2) Az együttes ülésen folytatott viták lezárása után a 133. szakasz szerint kell eljárni.

141. szakasz. – (1) Amennyiben az először a Szenátus által elfogadott valamely törvény kihirdetése előtt Románia elnöke annak újramegvizsgálását kéri, e kérés legfeljebb 30 napos határidőn belül a Szenátus napirendtervezetébe foglalandó.

(2) A törvénynek az Elnök kérésén alapuló újramegvizsgálása a törvényhozási eljárás betartásával eszközendő.

142. szakasz. – Az Alkotmánynak megfelelően a két Ház együttes ülésén elfogadott törvények tekintetében az újratárgyalást szintén együttes ülésen kell lebonyolítani, a Képviselőház és a Szenátus együttes ülései szabályzatának megfelelően.

143. szakasz. – (1) A mind a Szenátus, mind pedig a Képviselőház által elfogadott összes törvénytervezetnek, a Románia elnöke által kihirdetett törvényeknek a nyilvántartását és eredeti példányuk-

nak a megőrzését, valamint a Parlamentnek megküldött törvénytervezeteknek és törvényhozási javaslatoknak a nyilvántartását és az eredeti megfogalmazású szövegüknek a megőrzését a Képviselőház eszközli.

(2) Úgyszintén a Képviselőház számozza meg a Parlament által elfogadott törvényeket, a kihirdetésük sorrendjében, elküldve azokat a Románia Hivatalos Közlönyének I. Részében való közzététel céljából.

(3) Ugyanígy kell eljárni a Parlament által elfogadott többi határozat, indítvány és politikai jellegű aktus tekintetében is.

8. Cikkely

Eljárás a kormánytagok bűnüldözés alá helyezésére

144. szakasz. – A Szenátusnak jogában áll kérni a kormánytagok bűnüldözés alá helyezését a miniszteri felelősségről szóló 115/1999. számú törvény rendelkezései szerint.

145. szakasz. – (1) A vitára mind a valamely állandó bizottság által a 69. szakasz feltételei között lebonyolított ankét következtében, mind pedig valamely vizsgálóbizottság által készített jelentés alapján kerül sor.

(2) A bizottság jelentését elsőbbséggel kell beiktatni a napirendtervezetbe.

(3) A határozat a szenátorok szótöbbségével fogadandó el.

146. szakasz. – Ha a Szenátus elhatározza valamely kormánytag bűnüldözés alá helyezésének kérelmezését, a Szenátus elnöke a bűnüldözésnek a törvény szerinti megkezdése érdekében kérelmet nyújt be az igazságügyi miniszterhez. Úgyszintén értesíti erről Románia elnökét az illetőnek tisztségéből való esetleges felfüggesztése céljából.

147. szakasz. – A 105-129. szakaszok rendelkezései megfelelőképpen alkalmazandók.

III. FEJEZET

Indítványok, kérdések, interpellációk, tájékoztatások, folyamodványok

1. Cikkely

Indítványok

148. szakasz. – (1) Az indítványok a Szenátus álláspontját fejezik ki egy bizonyos bel- vagy külpolitikai kérdésben.

(2) Az indítványok a szenátorok legalább egynegyede által kezdeményezhetők.

(3) Az indítványok a Szenátus jogi aktusainak megfelelően állítandók össze, és tartalmazzák a megindoklást és a rendelkező részt. Az indítványokat a Szenátus plénumában kell benyújtani az elnökhöz.

149. szakasz. – (1) Valamely indítvány megvitatásának lezárásáig az aláírók nem kezdeményezhetnek ugyanazon kérdésre vonatkozó más indítványt.

(2) A 150. szakasz (2) bekezdésének hatálya alá esőktől eltérő indítványok átvétele után az elnök azonnal közli azokat a Kormánnyal és a plénum tudomására hozza, majd elrendeli a Szenátus székhelyén való kifüggesztésüket és a szenátorok számára való kiosztásukat.

150. szakasz. – (1) A Szenátus elnöke kitűzi az indítvány megvitatásának időpontját, amely nem haladhatja meg az indítványbenyújtás időpontjától számított 6 napos határidőt, közölve ezt a Kormánnyal.

(2) A Szenátus elnöke nem terjeszti elő vitára a 148. szakaszban előírt követelményeknek eleget nem tevő indítványokat és azokat sem, amelyek a bizalmatlansági indítványra sajátos finalitást céloznak, a Szenátus előtt bemutatva döntésének indokait.

(3) Külpolitikai kérdésekre vonatkozó indítványok csakis a külpolitikai bizottság véleményezésének kíséretében és a Külügyminisztérium megkérdezésével terjesztendő megvitatásra. E feltétel az indítvány benyújtásától számított 3 napos határidőn belül teljesítendő.

151. szakasz. – (1) Az indítvány feletti vita megkezdése után az azt aláíró szenátorok nem vonhatják vissza az indítványhoz való csatlakozásukat.

(2) Az előterjesztett indítvánnyal kapcsolatban nem lehet módosító javaslatot tenni.

(3) A vita az indítványnak a Szenátus plénumában való szavazásra bocsátásával zárul.

(4) Egyetlen indítvány sem bocsátható szavazásra annak megvitatása előtt.

152. szakasz. – (1) Az indítványt a 105-119. szakaszokban foglalt rendelkezéseknek a betartásával kell megvitatni és azt a szenátorok többségi szavazatával fogadják el.

(2) A Szenátus által elfogadott indítványok közzéteendők Románia Hivatalos Közlönyének I. Részében és kötelezőek a Kormány és ennek tagjai, valamint a többi érintett személy számára.

2. Cikkely

Kérdések

153. szakasz. – (1) Minden egyes szenátor szóban vagy írásban kérdéseket intézhet a Kormányhoz, a kormánytagokhoz vagy az autonóm közigazgatási hatóságok vezetőségéhez.

(2) A kérdés válaszkérés arra, hogy valamely tény igaz-e, valamely információ pontos-e, a Kormány hajlandó-e közölni a Szenátussal a szenátor által kért iratokat vagy információkat vagy szándékában áll-e határozatot hozni egy meghatározott kérdésben.

(3) A Szenátus plénumában nem intézhetők személyes vagy magánérdekű, kizárólag valamely jogi tanácsadás elnyerésére irányuló vagy valamely nem köztisztviségű személyek tevékenységére vonatkozó kérdések.

(4) A megkérdezetteknek, ha jelen vannak, azonnal válaszolniuk kell minden egyes kérdésre vagy bejelentik, hogy az elkövetkező napokban válaszolnak, megjelölve az időpontot. Ha nincsenek jelen, a Szenátus kijelöli az időpontot, amelyben azok kötelesek válaszolni, s ezt közli az érintettekkel.

(5) A kormánytag csak alaposan megindokolt esetekben halaszthatja el a következő hétre valamely szóbeli kérdésre adandó választát.

(6) A kérdés feltevésekor a szenátornak le kell szögeznie, hogy a választ írásban vagy nyílt ülésen, szóban óhajtja-e.

154. szakasz. – Ha valamely kérdésre a válasz replikát vált ki, ennek időtartama legfeljebb 3 perc. A replikára a kérdésre való válaszolással azonos feltételek között kell válaszolni.

155. szakasz. – (1) Egyetlen szenátor sem tehet fel egy ülésen két kérdésnél többet. A kérdésekre és a válaszokra szánt időtartamot az állandó büro állapítja meg.

(2) Ha valamely kérdést nem lehetett feltenni és nem lehetett rá választ adni a megállapított időn belül, azt elnapolják a következő ülésre, megőrizve a feliratkozások sorrendjét.

156. szakasz. – A Szenátus kitzüzi a hét egyik napját, amelyet a kérdésekre és a válaszokra szánnak.

3. Cikkely

Interpellációk

157. szakasz. – (1) Az interpelláció egy szenátor vagy egy parlamenti csoport által a Kormányhoz vagy valamely kormánytaghoz intézett kérelem, amellyel magyarázatot kérnek a Kormány politikájáról a bel- vagy külföldi tevékenysége fontos kérdéseiben.

(2) Az interpellációk írásban eszkozlendők, rámutatva ezek tárgyára és indokaira, és a Szenátus kijelölt titkárához nyújtandók be.

158. szakasz. – (1) Az interpellációkat benyújtásuk sorrendjében beírják egy külön lajstromba, kifüggesztik a Szenátus székhelyén, és közlik az interpellált személlyel.

(2) Az interpellációk nyilvános ülésen terjesztendők elő a szerző által.

(3) Az állandó büro az interpellációk benyújtására és megvitatására kitzüzi a hét egyik napját.

(4) A Kormány és ennek minden egyes tagja legfeljebb két héten belül köteles válaszolni az interpellációkra. Nyomás okok miatt a Szenátus új határidőt tűzhet ki.

159. szakasz. – (1) Az interpellációk kifejtésére szánt ülésen szót adnak az interpellálónak, majd az interpellált személynek. Ha az interpellációra adott válasz replikát vált ki, a fenti sorrendben lehet felszólalni. A Szenátus elnöke korlátozhatja a felszólalások időtartamát.

(2) A Kormányhoz intézett interpellációkra vonatkozó válaszokat a miniszterelnöknek vagy a képviselőjének kell előterjesztenie. A kormánytagokhoz intézett interpellációkra vonatkozó válaszokat a miniszternek vagy, az esetnek megfelelően, valamely államtitkárnak kell előterjesztenie.

160. szakasz. – A Szenátus az interpelláció tárgyát képező kérdéssel kapcsolatos álláspontjának kifejezésére indítványt fogadhat el, a jelen fejezet 1. Cikkelyében foglalt feltételek között.

4. Cikkely

A Szenátus és a szenátorok tájékoztatása

161. szakasz. – (1) A Szenátus elnöke információkat és dokumentumokat kérhet a Kormánytól és a többi közigazgatási szervtől a tevékenységük felett gyakorolt parlamenti ellenőrzés keretében.

(2) A parlamenti bizottsági elnökök kérhetik az (1) bekezdésben említett szervektől a tevékenységi területük tekintetében szükséges információkat és dokumentumokat.

(3) Minden egyes szenátor az említett információkat és dokumentumokat a Szenátus elnöke vagy a bizottsági elnökök közvetítésével jogosult kérni.

(4) Az információ kérése kötelező abban az esetben, ha valamely törvényhozási kezdeményezés maga után vonja az állami költségvetés vagy az állami társadalombiztosítási költségvetés előirányzatainak módosítását.

(5) Az (1) bekezdésben említett hatóságok kötelesek legfeljebb 10 napos határidőn belül választ adni. Kivételes helyzetekben, ha a válasz megadásához kiegészítő adatok szükségesek, azok kötelesek írásos nyilatkozattal kijelenteni, hogy a közérdek nem teszi lehetővé számukra a válasz időbeni megadását és 30 napot meg nem haladó pótlólagos határidőt kérnek. Amennyiben a hatóságok nem adnak választ az előírt határidőre, az érdekelt szenátor kérheti a Szenátus plénuma elé hívásukat.

(6) Az előbbi bekezdésekben említett kérésekre vonatkozó válaszok indokolatlan megtagadása az esetnek megfelelően jogi felelősséget von maga után, a törvény szerint. A Szenátus elnöke az érdekelt szenátor kérésére megkeresheti az illetékes hatóságokat.

162. szakasz. – Abban az esetben, ha a kért információk és adatok a törvénynek megfelelően államtitkot képeznek, a Kormány tájékoztatja erről a Szenátust, a Szenátus pedig titkos ülésen dönt.

163. szakasz. – A kapott iratokat a tanulmányozásuk után vissza kell adni az illető szerveknek.

5. Cikkely

Folyamodványok

164. szakasz. – Bárkinek joga van folyamodványt intézni a Szenátushoz. A folyamodványokat írásban és aláírva kell benyújtani, a folyamodó vagy a folyamodók egyike lakhelyének a megjelölésével.

165. szakasz. – A folyamodványokat benyújtásuk sorrendjében bejegyzik a Szenátus általános lajstromába, bejegyezve az iktatószámot, a folyamodó család- és személynevét, lakhelyét és a kérelem tárgyát.

166. szakasz. – (1) A beiktatott folyamodványokat a Szenátusnak az elnök által kijelölt egyik alelnöke megoldásra eljuttatja a folyamodvány tárgyának megfelelően illetékes állandó bizottsághoz vagy azokhoz a szenátorokhoz, amelyekhez személyesen intézték azokat.

(2) A Szenátus bármely tagja megismerheti valamely folyamodvány tartalmát, ha ennek érdekében azon bizottság elnökéhez fordul, amelynek azt kiosztották.

(3) A szenátornak, amelyhez a folyamodványt intézték, megoldás végett el kell küldenie azt az illetékes közhatósághoz.

167. szakasz. – (1) A bizottság eldönti, melyek a halaszthatatlan folyamodványok, és megoldás végett nyomban megkeresi az illetékes közhatóságokat. A többi folyamodvány esetében a bizottságnak a bejegyzésüktől számított legfeljebb 10 napon belül döntenie kell arról, hogy azokat elküldi-e valamely illetékes közhatósághoz avagy lezárja. Különleges esetekben a folyamodvány tárgyát képező kérdést a Szenátus elé kell terjeszteni.

(2) A megkeresett közhatóságok 10 napos határidőn belül kötelesek írásban tájékoztatni a Szenátust a megoldásról.

(3) A folyamodó tudomására kell hozni az elfogadott megoldást.

6. Cikkely
Politikai nyilatkozatok

168. szakasz. – (1) Az állandó bírónak minden héten egy ülésnap folyamán bizonyos időtartamot a szenátorok politikai nyilatkozataira kell szánnia.

(2) A politikai nyilatkozatokat saját névben vagy a parlamenti csoport nevében teszik.

(3) Tartalmuktól függően a politikai nyilatkozatok válaszadási jogot adhatnak az érintett szenátorok, parlamenti csoportok és hatóságok számára.

IV. FEJEZET
A szenátorok jogállása

1. Cikkely
Parlamenti mentelmi jog

169. szakasz. – (1) A szenátorok parlamenti mentelmi jogban részesülnek.

(2) A parlamenti mentelmi jog célja a szenátorok szólásjogának a garantálása és védelmezése a büntető, önkényes vagy zaklató bűnügyi üldözés ellen.

(3) A szenátor nem vonható jogi felelősségre a mandátuma alatt kifejezett véleményeiért vagy szavazatáért.

(4) Egyetlen szenátort sem lehet visszatartani, letartóztatni, nála Házkutatást tartani illetve őt megmotozni, vagy bűnügyi illetve kihágási perbe fogni a Szenátusnak a szenátor meghallgatása utáni előzetes beleegyezése nélkül.

(5) A bűnügyi illetve kihágási perindítással, valamint a visszatartással, letartóztatással vagy Házkutatással illetve motozással kapcsolatos kérelmet az igazságügyi miniszternek kell a Szenátus elnökéhez intéznie.

(6) A Szenátus elnöke a kérelmet nyílt ülésen a szenátorok tudomására hozza, majd kivizsgálás végett azonnal a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottsághoz küldi, amely megállapítja, hogy annak célja a szenátornak a tisztség gyakorlásától való elvonása volt-e, vagy sem. A bizottság határozatát a tagjai többségének titkos szavazatával fogadják el.

(7) A Szenátus állandó bírója a bizottság jelentését, alaposan megindokolva, a benyújtásától számított 15 napos határidőn belül megvitásra és jóváhagyásra a plénum elé terjeszti.

(8) A Szenátus titkos szavazással dönt a kérelem tekintetében, tagjai többségi szavazatával.

170. szakasz. – A szenátort tettenéréses bűncselekmény esetén vissza lehet tartani és perkvezíciónak lehet alávetni. Az igazságügyi miniszternek azonnal értesítenie kell a Szenátus elnökét a visszatartásról és a perkvezícióról. Ha a Szenátus megállapítja, hogy nincs alapja a visszatartásnak, a Szenátus tagjainak többségi titkos szavazatával elrendeli ezen intézkedés visszavonását. Az igazságügyi miniszternek azonnal végre kell hajtania a visszatartási intézkedés visszavonására vonatkozó rendelkezést.

171. szakasz. – A visszatartással, letartóztatással, perkvezíció és bűnügyi vagy kihágási perindítás engedélyezésével kapcsolatos kérelmeket elsődlegesen tűzik napirendre.

2. Cikkely
Összeférhetetlenségek

172. szakasz. – A szenátori minőség összeférhetetlen bármely közhatósági tisztség gyakorlásával, kivéve a kormánytagi tisztséget. A többi összeférhetetlenséget az alaptörvény állapítja meg.

173. szakasz. – Valamely idegen állam vagy nemzetközi szervezet által felkínált és fizetett tisztség gyakorlása összeférhetetlen a szenátori mandátummal.

174. szakasz. – (1) A Kormány által legfeljebb 6 hónapos időtartamú ideiglenes küldetéssel megbízott szenátorok egyetlen egyszer halmozhatják e küldetés gyakorlását a szenátori mandátummal.

(2) A 6 hónapot meghaladó küldetés összeférhetetlen a szenátori minőséggel.

175. szakasz. – (1) Az a szenátor, amelyik a 172., 173. szakaszokban és a 174. szakasz (2) bekezdésében vagy az Alkotmány 68. szakaszának (3) bekezdésében említett alaptörvényben foglalt összeférhetlenségi helyzetben van, a mandátuma igazolásának időpontjától számított 30 napos határidőn belül le kell hogy mondjon azokból a tisztségekből, amelyek a szenátori mandátummal összeférhetetlenek.

(2) Az (1) bekezdésben feltüntetett határidő letelte után az összeférhetlenség helyzetében levő szenátort a Szenátus, az állandó büro kérésére, a jogügyi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottság jelentése alapján, a szenátori tisztségéből lemondottnak nyilvánítja.

(3) A megüresedett helyet annak a pártnak vagy politikai alakulatnak a jegyzékén szereplő közvetlenül következő jelölt foglalja el, amelynek az illető a jelöltje volt, kizárva azokat, akik már nem tagjai az illető pártnak vagy politikai alakulatnak. A helyettesítő megválasztásának törvényességéről a jogügyi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottságnak jelentést kell a Szenátus elé terjesztenie.

176. szakasz. – A 175. szakasz (1) bekezdésében feltüntetett határidőn belül a szenátornak a Szenátus állandó bürojánál be kell jelentenie minden jövőbeli tevékenységét.

177. szakasz. – A szenátor tevékenységében a mandátuma gyakorlásának ideje alatt bekövetkezett változásokat a bekövetkezésüktől számított legfeljebb 10 napon belül az állandó büro tudomására kell hozni; a 175. szakasz előírásai is alkalmazandók.

178. szakasz. – Tilos bármely szenátor nevét szenátori minősége feltüntetésével felhasználni valamely pénzügyi, ipari vagy kereskedelmi vállalkozással kapcsolatos bármely reklámakcióban.

3. Cikkely

A szenátori mandátum gyakorlása

179. szakasz. – (1) A szenátorok, az igazolásuk feltételével, a Szenátus törvényes összeülésének időpontjától gyakorolják mandátumukat.

(2) A Szenátus törvényes megalakítása után minden egyes szenátornak az ünnepi ülésre összeült Szenátus előtt le kell tennie a Románia Alkotmánya 82. szakaszának (2) bekezdésében foglalt esküt.

180. szakasz. – (1) Az igazolás után a szenátor számára a tisztsége gyakorlásának idejére a Szenátus elnöke által aláírt szenátustagi igazolványt bocsátanak ki.

(2) A szenátoroknak ugyanakkor a népképviselői minőségüket kifejező sajátos jelvényük lesz és azt jogukban áll viselni mandátumuk gyakorlásának egész idején. A jelvény mintáját az állandó büro állapítja meg, az előállítási költségei pedig a Szenátus költségvetéséből viselendők.

(3) A szenátor mandátumának megszűnése után emléktárgyként megőrizheti az igazolványt és a jelvényt.

181. szakasz. – A szenátorok mandátumuk gyakorlása idején diplomáciai útlevéllal rendelkeznek.

182. szakasz. – A szenátusi minőség megszűnik az újonnan megválasztott Szenátus törvényes összeülésének időpontjában, valamint lemondás, a választójog elvesztése, összeférhetlenség vagy elhalálozás esetén.

183. szakasz. – (1) A szenátori mandátum gyakorlása érdekében a választókerületekben minden egyes szenátor számára egy-egy szenátori iroda szervezendő, amelyhez a Szenátus apparátusához tartozó szenátori irodavezető, gépkocsivezető és titkár-gépíró alkalmazandó.

(2) A szenátori iroda személyzetét az illető szenátorok javaslatára a Szenátus főtítkára alkalmazza, meghatározott időtartamú munkaszerződés alapján.

(3) Az e tevékenység teljesítésének idejére e személyzet a munkatörvényhozás feltételei között kihelyezettnek vagy, az esetnek megfelelően, szolgálati érdekből áthelyezettnek tekintendő.

(4) A szenátori iroda személyzetének munkaszerződése megszűnik a szenátor rendelkezése alapján vagy, ha a mandátum címzettje elveszti szenátori minőségét, a mandátum új bírlalója által elrendelt időpontban.

184. szakasz. – (1) A szenátorok a szenátorok és a képviselők juttatásairól és egyéb járandóságairól, valamint a Románia Parlamentjének apparátusabeli személyzet bérezéséről szóló törvény szerinti pénzjárandóságokban és a törvény illetve a jelen Szabályzat szerinti többi járandóságban részesülnek.

(2) A szenátorok a havi juttatásban és a többi járandóságban mandátumuk gyakorlásának megkezdésétől a mandátumuk megszűnéséig részesülnek.

185. szakasz. – A jogügyi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottság javasolhatja az állandó bírónak a havi juttatás és az ülésdíj csökkentését, a szenátornak a Szenátus ülésin való részvételétől függően.

186. szakasz. – A szenátori mandátum gyakorlásának időtartamára felfüggesztik a szenátor munkaszerződését, kivéve azokat az eseteket, amelyekben az állandó bíró, a Szenátus kérésére és az egység beleegyezésével, másként dönt.

4. Cikkely

Szabadságok, hiányzások, lemondások

187. szakasz. – Egyetlen szenátor sem hiányozhat a Szenátusnak vagy annak a bizottságnak az üléseiről, amelynek tagja, kivéve ha számára jóváhagyták a hiányzást.

188. szakasz. – (1) Szabadságok megbetegedés esetén vagy személyes érdekű okokból adhatók.

(2) Betegszabadságok orvosi bizonyítvány alapján adhatók.

(3) Személyes érdekből az ülészak ideje alatt legfeljebb 8 napi szabadság adható a juttatás kifizetésével, ezt meghaladó időszakra pedig fizetés nélküli szabadság, amely egészében vagy részekben vehető ki. A 4 napig terjedő szabadságokat a Szenátus elnöke, a 4 napnál hosszabb időtartamú szabadságokat pedig az állandó bíró hagyja jóvá.

(4) Minden személyes érdekű szabadságkérésre a Szenátus egyik titkárnak fel kell jegyeznie az illető szenátor által letöltött szabadságnapok számát.

189. szakasz. – (1) Azt a szenátort, amely 8 egymást követő ülésről hiányzott anélkül, hogy szabadságot kért volna vagy a szabadságot túlhaladóan, az elnök felszólítja a hiányzás igazolására.

(2) Ha a felszólítás közlésétől számított 20 napos határidőn belül a szenátor nem jelentkezik vagy nem küldi el az igazolást, elveszti minden jogát a 184. szakaszban említett járandóságokhoz.

190. szakasz. – (1) A szenátorok lemondhatnak az elnökhöz írásban intézett kérelemmel.

(2) A Szenátus elnöke nyilvános ülésen megkérdi az illető szenátort, hogy kitar-e a lemondás mellett és ha ez igenlően válaszol vagy a válaszadásra nem jelenik meg az ülésen, az elnök megüresedettnek nyilvánítja a helyet.

5. Cikkely

Parlamenti deontológia; szabálysértések és szankciók

191. szakasz. – Az Alkotmánynak és a jelen Szabályzatnak a szenátorok feladataira vonatkozó kötelező rendelkezései megszegése a szenátori mandátummal való visszaélés, sértő vagy rágalmozó magatartás tanúsítása valamely parlamenti taggal vagy tisztségviselővel szemben a plénumban lebonyolított üléseken, a bizottsági vagy bíróüléseken vagy ezeken kívül, de a szenátori mandátum gyakorlásával kapcsolatban, a parlamenti deontológia megsértését jelenti.

192. szakasz. – A parlamenti deontológia megsértése a következőkkel büntetendő:

a) figyelmeztetés;

b) rendreutasítás;

c) szómegvonás;

d) az ülésteremből való eltávolítás az ülés időtartamára;

e) a Szenátus munkálatain való részvételtől legfeljebb 30 naptári napig terjedő eltiltás.

193. szakasz. – A 191. szakaszban és a 192. szakasz a)-d) pontjaiban foglalt szabálysértéseket és szankciókat az üléselnök vagy, az esetnek megfelelően, a szenátori bizottság elnöke állapítja meg és alkalmazza.

194. szakasz. – (1) A Szenátus elnöke mielőtt rendre utasítana egy szenátort, felkérheti őt, hogy vonja vissza vagy magyarázza meg azt a szavát, amely incidenst szült, és amely az intézkedés alkalmazását vonná maga után.

(2) Ha az illető kifejezést visszavonták vagy sajnálatosnak minősítették, vagy ha annak a magyarázatát az elnök vagy az érintett szenátor kielégítőnek találja, az intézkedés már nem alkalmazandó.

195. szakasz. – Abban az esetben, ha a szenátor a rendreutasítása után is folytatja a szabályzat megsértését, az elnök megvonhatja tőle a szót, ha pedig továbbra is kitart, kiutasítja a teremből.

196. szakasz. – (1) A bizottsági ülések rendjének a fenntartása céljából a bizottságok elnökei a Szenátus elnökével azonos jogokat élveznek és alkalmazhatják a 192. szakasz a)-d) pontjaiban foglalt intézkedéseket.

(2) Abban az esetben, ha valamely szenátor súlyos szabálysértéseket követ el, a bizottság elnöke felfüggeszti az ülést és az esetet a Szenátus elnökének tudomására hozza, aki az állandó büro elé terjeszti azt.

197. szakasz. – (1) Azokat a súlyos vagy ismételt szabálysértéseket, amelyek a 192. szakasz e) pontjában foglalt szankciókat vonják maguk után, a Szenátus jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazolási bizottsága állapítja meg, a valamely szenátusi vagy képviselőházi parlamenti csoport, valamely szenátor vagy képviselő által előterjesztett megkeresésre. A megkeresést a Szenátus elnökéhez kell benyújtani.

(2) A Szenátus elnökéhez benyújtott megkeresést a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottságnak kell megoldania a bizottságnál való bejegyzéstől számított 30 napos határidőn belül. A bizottság a jelen levő tagok többségi szavazatával dönt a megoldás tekintetében.

(3) A bizottság jelentését az illető ügy iratsomójával együtt azonnal elküldi a Szenátus állandó büroájához.

(4) Az állandó büroának a jelentés és az ügy iratsomója átvételétől számított 7 napos határidőn belül meg kell oldania az ügyet.

(5) A kérelmező vagy a szankcionált szenátor a szankció közzétételétől számított 15 napon belül óvást emelhet a Szenátus állandó büroájának határozata ellen.

(6) Az óvást a Szenátus plénuma a jelen levő szenátorok többségi szavazatával oldja meg, az óvás bejegyzésétől számított 30 napos határidőn belül.

(7) A Szenátus plénumának határozata jogerős és végrehajtható.

198. szakasz. – A 192. szakasz e) pontjában foglalt szankció alkalmazása esetén felfüggesztik a Szenátus ülésein való részvételért a szenátort megillető összes pénz- és anyagi járandóság folyósítását.

199. szakasz. – A 192. szakaszban foglalt szankciók külön alkalmazandók minden egyes szabálysértés esetén és aritmetikailag összesítendőek.

V. FEJEZET

A Szenátus ügyosztályai

200. szakasz. – (1) A Szenátus ügyosztályait a Szenátus főtitkára vezeti.

(2) A főtitkár a Szenátus nevezi ki mandátumának teljes időtartamára, az elnök javaslatára.

(3) A főtitkár visszahívható a Szenátus elnöke vagy legalább 20 szenátor javaslatára. Visszahívásra vonatkozó javaslat egyetlen egyszer tehető egyazon ülészak alatt.

(4) A főtitkár fő hitelutalványozói minőséggel rendelkezik és feladatkörének ellátása során rendeleteket bocsát ki.

201. szakasz. – (1) A Szenátus az állami költségvetésről szóló törvény alapján jóváhagyja az évi költségvetést és ennek végrehajtását, miután ezeket ellenőrizték a Szenátus kvesztorai.

(2) A Szenátus ellátmányozása szállítóeszközökkel és ezek felhasználási módja, valamint a protokoll-költségek az állandó büro által jóváhagyott szabályokkal állapítandók meg, az évi költségvetésben előirányzott összegek erejéig.

202. szakasz. – (1) A Szenátus ügyosztályainak szervezeti felépítését, valamint az állások maximális számát a Szenátus plenumának kell jóváhagynia, az állandó büro javaslatára.

(2) A tisztségjegyzéket az állandó büronek kell jóváhagynia, a Szenátus főtítkárának javaslatára.

203. szakasz. – (1) A külmunkatársak alkalmazását a Szenátus, a bizottságok munkálatai és a Szenátus apparátusának egyes tevékenységei során az állandó büro hagyja jóvá.

(2) A külmunkatársaknak a törvény által megállapított keretek közötti juttatásait a bedolgozás kedvezményezettje javasolja és kifizetésüket a Szenátus főtítkára rendeli el.

VI. FEJEZET Záró rendelkezések

204. szakasz. – A jelen szabályzat alkotmányosságát a Szenátus elnökének, egy parlamenti csoportnak vagy legalább 25 szenátornak a kérésére vizsgálhatja meg az Alkotmánybíróság.

205. szakasz. – A jelen szabályzat rendelkezései a szenátorok többségi szavazatával módosíthatók.

206. szakasz. – (1) A 183. szakasznak az egy titkár-gépíró és egy gépkocsivezető alkalmazására, valamint a szenátori irodák egy személygépkocsival való ellátmányozására vonatkozó előírásait legkésőbb a Szenátus 1994. évi költségvetésének az elfogadásával egyidőben kell alkalmazni.

(2) Az előző bekezdés előírásainak az alkalmazásáig a szenátori mandátum választókerületi gyakorlása érdekében a prefektúrák vagy, az esetnek megfelelően, a helyi tanácsok gondoskodásából minden szenátor számára szenátori iroda szervezendő.

(3) A szenátori tevékenységek lebonyolítása céljából a prefektúráknak vagy, az esetnek megfelelően, a helyi tanácsoknak a szenátor rendelkezésére kell bocsátaniuk egy szállítóeszközt és egy gépírónt.

(4) A Szenátus állandó bürojának késedelem nélkül meg kell tennie Románia Kormányánál az e szakasz előírásainak a végrehajtásához szükséges lépéseket.

MEGJEGYZÉS: A jelen szám a Monitorul Oficial al României I. Részének 2001. évi 37., 58., 70. és 83. számából tartalmaz kivonatokat. Értelmezés tekintetében jogi hatálya csak a román nyelvű szövegnek van.

KIADÓ: ROMÁNIA PARLAMENTJE – A KÉPVISELŐHÁZ

Regia Autonomă "Monitorul Oficial", str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română - S.A. - Sucursala "Unirea" București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economice, București,
Șoseaua Panduri nr.1, bl. P 33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.
Tiparul : Regia Autonomă "Monitorul Oficial", tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78.
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
